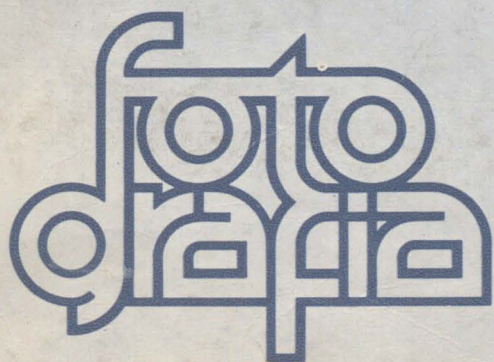

ASOCIAȚIA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI

Coperta I Mircea Faria, EFIAP
– Omagiu lui Picasso

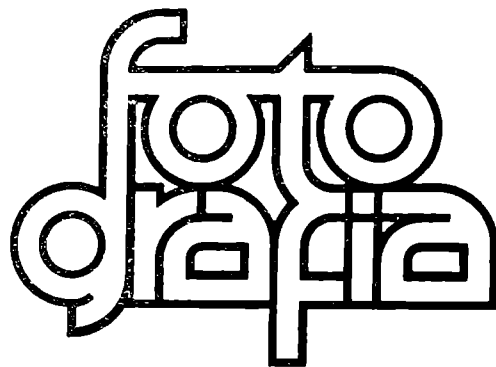
Coperta II W. Garipow
– URSS – Primăvară

Coperta III Hedy Löffler, Hon. EFIAP
– Drum spre eternitate

Coperta IV W. Grossmann
– R.D.G. – Muncitor

Fotografiile autorilor străini produse
sint din lucrările premiate la Con-
cursul fotografic internațional Penta-
con – ORWO 1983. (vezi nr. 156/1983).

PUBlicație RECUNOSCUTA DE **FIAP**

SUMAR

NR. 157, I-II 1984

FOTOGRAFIA este un buletin intern RECUNOSCUT DE FIAP și editat de Asociația Artiștilor Fotografi din Republica Socialistă România, București, 70700 Căsuța Poștală 1-223, tel. 90-14.95.58.

În dorința de a îmbunătăți și diversifica conținutul publicației noastre, cititorii sunt rugați să ne trimită articole, informații, note sau alte materiale care pot trata orice subiect considerat util a fi cunoscut și de alți iubitori ai artei fotografice. Redacția mulțumește anticipat pentru colaborare. Materialele publicate în „FOTOGRAFIA” exprimă opiniile autorilor și nu, în mod obligatoriu, pe cele ale redacției.

Costul unui abonament (șase numere anual) este de lei 120 (90 + 30 taxe poștale), care se pot expedia prin mandat poștal în contul nostru de virament Nr. 45.10.3.37.2 de la BNRSR - Filiala sectorului 1, trimițându-ne totodată și o înștiințare cu adresa completă (în șase exemplare) pentru primirea publicației.

I. P. Filaret - București
Str. F-ca de Chibrituri 9-11
Comanda 1013/84

- Mesajul Președintelui de Onoare FIAP
- Către cititori - AAF
- Compoziția peisajului - Dr. Ing. Mircea Opreșor, AFIAP
- Gama aparatelor Kodak Disc - Arh. Andrei Pandele, AFIAP
- Reducție pentru aparatul foto Peafowl - Teremy Ștefan
- Plasticitatea imaginii lui Yannis Voganatsis - Radu Negru
- Machiași frumos modelele - Mugur Șerbănescu
- Giuseppe Primoli, fotograf european - Ing. Gheorghe Rizeanu, AFIAP
- O expoziție pentru acasă - Arh. Laurențiu Constantinescu
- Imagini din România anilor 1916-1918 - Ing. N. Tomescu, EFIAP
- Expoziția Ehrlich Peter și Lăzăroiu Gheorhe - Ing. N. Tomescu, EFIAP
- Festivalul internațional de diaporame Vichy-Franța - Petre Mercea
- Ecouri - A. Băgu

- Informații FIAP
- Poșta redacției :

ARTISTILOR
FOTOGRAFI
ASOCIAȚIA
AAF
ROMÂNIA

ASOCIAȚIA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI
DIN
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

MESAJ CU OCAZIA NOULUI AN 1984

Domnilor conducători de Federații Naționale,
membre FIAP

Dragi prieteni îndepărtați și apropiați,

Providența mi-a permis să fiu încă printre voi,
cu mintea și corpul sănătos, și să vă pot trimite
urările mele cele mai calde pentru noul an.

Va exista întotdeauna pentru voi, idealistii, în-
drăgostiți de frumos și de lumina care înobilează
lucrurile, un ultim refugiu în exprimarea fotografică.

Am găsit acolo o liniște senină, o bogăție pen-
tru minte și pentru suflet, un ecou fără frontiere,
pașnic și universal.

Dr. M. Van de Wijer
Președinte de Onoare
și Fondator al FIAP-ului

N.R. Dr. Maurice Van de Wijer, fost președinte
activ al FIAP mulți ani, are venerabila vîrstă de 87
de ani și în ciuda calității sale onorifice actuale,
depune permanent o valoroasă activitate în cadrul
FIAP atît la reuniunile de lucru ale C.D. cit și la
congrese. Este pentru noi toți un remarcabil exemplu
de vitalitate și devotament pentru fotografia inter-
națională.

Îi dorim sănătate, prosperitate și un tradițional
„La mulți ani !”

Asociația Artiștilor Fotografi

ADRESELE FILIALELOR

- Filiala AAF „BANAT”
C.P. 171. 1900 Timișoara
- Filiala AAF „DOBROGEA”
C.P. 654. 8700 Constanța
- Filiala AAF „MOLDOVA”
Str. Alex. Vlahuță Nr. 6600 Iași
- Filiala AAF „MUNTENIA”
C.P. 152. 2000 Ploiești
- Filiala AAF „OLTENIA”
Calea București, Bl. A 8, Sc. 2,
Et. 7, Ap. 29 1100 Craiova
- Filiala AAF „TRANSILVANIA”
C.P. 2. 3400 Cluj-Napoca

Cu ocazia noului an 1984, pe adresa Asociației noastre s-au primit peste 150 de mesaje de prietenie din țară și de peste hotare, prin care diferiți corespondenți ne transmit urările lor.

În primul rând, ne revine plăcuta îndatorire ca pe această cale, să mulțumim tuturor celor care s-au gândit la noi, la această cumpănă dintre ani și totodată, la rindul nostru, să le dorim

LA MULȚI ANI !

Privind asupra anului care a trecut, trebuie să mărturisim că am avut împliniri, dar și unele neajunsuri, care nu ne-au bucurat și nu întotdeauna au fost în măsură să cumpănească activitatea noastră (un mare neajuns este și restanța apariției celor 4 numere ale anului 1983). Nu de puține ori ne gindeam ca pentru anul 1984, să întrerupem editarea publicației „Fotografia”, mai ales că unele scrisori, adevărat puține la număr, prin conținutul lor nesocoteau buna noastră credință și strădanile pentru apariția publicației. De altfel, probabil s-a remarcat că încă nu am anunțat începerea înscrierilor de abonamente pentru noul an, însă numeroasele mesaje primite, așa cum s-a menționat, au avut menirea să ne redea încredere pentru depunerea unor noi eforturi pentru continuarea editării, ceea ce face ca să aveți în mină acest număr al „Fotografiei”.

Pe de altă parte, sintem deplin conștienți că publicația, așa cum apare, nu este conform dorințelor Dv. (cu mari întârzieri în apariție, greșeli de tipar, calitate tehnică necorespunzătoare etc.), ca de altfel nici alor noastre.

Ne-am gândit la tot felul de măsuri ca să putem remedia, măcar în parte, deficiențele amintite dar după cum se remarcă, nu am reușit așa cum ne era intenția. Poate că nu este lipsit de interes arăta, ca exemple, unele din „episoadele” apariției numerelor anului trecut, fără ca acestea să fie invocate drept o scuză.

Constatind că imprimarea numerelor 151 și 152 nu avea nici o șansă să fie gata în cursul anului trecut acolo unde au fost comandate, am crezut de cuviință, ca numărul 154 să-l realizăm printr-o cooperare privind imprimarea și multiplicarea lui ; astfel este rodul a trei colaboratori : ilustrația în alb-negru și color a fost contribuția partenerului nostru din Republica Democrată Germană, textul a fost tipărit de Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară iar coperta este aportul I.P. Informația, București. Coordonarea în timp, a celor 3 colaboratori nu a fost deloc ușoară, fiindcă tipărirea copertei a avut o întârziere de aproape două luni față de celelalte operațiuni și nu din vina noastră.

Am sperat că prin acest număr să revenim cu publicația noastră la un nivel calitativ ca în trecut sau, poate, și mai bun, dar coperta care este de fapt cartea de vizită, a fost tipărită în afara oricărui comentariu.

Începând cu numerele anului 1983, ne-am propus să micșorăm numărul paginilor de text la jumătate (16 pagini), dar în schimb, să mărim numărul paginilor cu reproduceri de fotografii (16 pagini). În felul acesta credem că publicația „Fotografia” capătă un caracter mai fotografic. Totodată, avem și avantajul că micșorăm „colaborarea literară” a tipografilor ce ne-au tipărit până acum și care au contribuit, atât de mult în textele scrise de noi, prin inversări de rinduri, de litere și multe altele, în ciuda celor 3-4 corecturi pe care le facem !

Un alt motiv care ne îndeamnă să continuăm apariția publicației „Fotografia”, cu toate „păcatele” cunoscute, este și datorită diferitelor corespondențe pe care le întreținem cu editorii altor publicații similare de peste hotare. În acest fel, sintem în măsură să facem un schimb de publicații, contribuind astfel la o mai bună cunoaștere a artei fotografice românești, ca și a celor din țările prietene, cu care sintem în relații de reciprocitate.

Apreciem că și prin aceste acțiuni, contribuim prin mijloacele specifice la înțelegerea dintre oameni, spre folosul păcii în lume.

Pentru anul 1984, sperăm să primim în schimb peste 60 de reviste din 30 de țări, a căror listă se găsește în continuare :

1. ARGENTINA	– Boletín FAF
2. AUSTRIA	– VOAV- Nachrichten
3. AUSTRALIA	– Australian Camera Craft Magazine
	– Australian Photography
4. BELGIA	– Contraste
	– Optics Comm's
	– Contact
	– Newsletter
	– Camera + Professional
	– Objectif
	– Fotokis
5. BULGARIA	– Foto
6. COLUMBIA	– Club Camera
7. CUBA	– Fototecnica
8. CECOSLOVACIA	– Československa Fotografie
	– Fotografia '84
9. CHINA	– Zhongguo Sheying
10. DANEMARCA	– Fotokino
	– Foto
	– Smalfilms
	– Dansk Fotografi
11. FINLANDA	– Camera Lehti
12. FRANȚA	– Phot-Argus
	– France Photographie
	– Le Currier Professionnel
	– Téléobjectif
	– Art et Image
	– Reflets
13. R.D. GERMANĂ	– Fotografie
	– Jenaer Rundschau
14. R.F. GERMANĂ	– Color Foto
	– Kodak Fotografie International
	– Photoblätter
	– Impho
	– Foto Wirtschraft
	– Amateur Fotografie
	– Fotomagazin
15. GRECIA	– Helliniki Photographia
	– Fotografia
16. HONG-KONG	– Photo Pictorial
17. INDIA	– The Viewfinder
18. ITALIA	– Il Fotoamatore
	– Il Diaframma
	– Fotonotes
	– Notiziario
19. JAPONIA	– Japan Camera Trade Nowe
20. KUWAIT	– Arab Photography
21. MAREA BRITANIE	– The Photographic Journal
22. L'ILE MAURICE	– Bulletin Photo AAPIM
23. OLANDA	– Fotobond
	– BFN
24. POLONIA	– Fotografia
25. SPANIA	– Agrupacio Fotografica „Sant Joan Baptista”
	– Arte Fotografico
	– Butlleti Informatio
	– Agrupacio Fotografica de Catalunya
26. S.U.A.	– P.S.A. Journal
	– Popular Photography
	– RIFO
27. SUECIA	– Fotograf Afsad
28. TURCIA	– Foto
29. UNGARIA	– Fotomuvesmezt
30. U.R.S.S.	– Sovetskoe Foot

Revistele străine primite contribuie permanent la îmbogățirea fondului bibliotecii noastre, (Str. Brezoianu nr. 23), unde se pot și consulta de către membrii Asociației, ca și de abonați.

Stimați cititori, solicitându-vă în continuare înțelegerea pentru munca noastră dezinteresată, vă asigurăm că ne vom preocupa să îndeplinim cât mai bine posibil dorințele Dv., spre mulțumirea Dv. și a noastră.

Asociația Artiștilor Fotografi

Nota tipografiei :

Pe lângă multe deficiențe puse în seama tipografilor, ar fi bine ca și A.A.F. să-și recunoască propriile sale greșeli. Astfel una din cele mai delicate este cea a modificărilor care se fac uitate, pe parcurs, ceea ce necesită să fie date din nou corecturi. Poate pe viitor redacția și autorii vor citi cu mai multă atenție manuscrisele astfel ca modificările ulterioare să nu mai fie necesare.

Compoziția peisajului

Dr. ing. Mircea Opreșor AFIAP

Secretar

al filialei AAF „Moldova”

Practic, toți posesorii de aparat fotografic imagazinează în memoria peliculei imaginile de peisaj ce se evidențiază prin formă sau culoare, ori imaginile care le confirmă trecerea prin zona geografică respectivă. În ciuda cantității de peisaje immortalizate, astfel de imagini se evidențiază rar în concursurile de artă fotografică, poate și din cauza unor lipsuri în compoziție. Tocmai pentru creșterea Interesului în acest domeniu, în concursurile Festivalului Național „Cintarea României” și în multe alte concursuri, peisajul este considerat o categorie aparte și premiat separat.

În cele ce urmează sînt consemnate cîteva idei legate de compoziția lucrărilor de peisaj, rezultate din analiza a peste 500 diapozitive realizate de amatori ieșeni. În consecință, toate cele de mai jos se doresc concluzii rezultate dintr-un anumit sondaj și nu linii directoare sau canoane. În artă nu trebuie uitat că noul și reușita rezultă de multe ori prin abaterea de la anumite canoane, că artist este, în primul rînd, omul cu curaj și intuiție.

Partea I. Redarea volumului imaginii de peisaj

În Peisaj sînt cuprinse de regulă, spații ample, care trebuie sugerate în fotografia **dimensională**. Aceasta impune :

1. **Diferențierea a cel puțin trei planuri**, distribuite pe adîncimea imaginii : apropiat (prim plan), mediu (planul subiectului), îndepărtat (fundal). Acestea se pot deosebi prin culoare sau lumină (densitate de gri în fotografia alb-negru), prin claritate, prin desen (linii verticale într-un plan și oblice sau orizontale, în altul) etc.

Cele trei planuri diferă prin aria ocupată în gospodăria imaginii, la limită fiecare putînd ocupa circa o treime. Dacă prim-planul sau fundalul pot avea aria sub această limită și este indicat ca cel puțin unul să fie mai mic, planul doi nu trebuie să ocupe o arie inferioară acestei limite ; în caz contrar subiectul se pierde între elementele inutile ale prim-planului sau fundalului și asupra imaginii va domina impresia dată de aceste planuri, care pot fi redatăe voit în umbră sau neclar.

Încadrarea imaginii trebuie să-i asigure o bază. Aceasta este dată mai des de prim-plan și mai rar de planul al doilea. Dacă nici unul dintre aceste planuri nu îndeplinește acest rol, întreaga imagine, chiar și subiectul, par rețezate, iar redarea volumului este anulată deoarece imaginea apare ca formată din maximum două planuri. Impresia de imagine rețezată se amplifică dacă în partea superioară a fundalului există largi suprafețe uniforme, de exemplu cer, așa cum rezultă la peisajele fotografiate cu aparatul ținut orizontal, sau chiar în sus ; amatorul ce minuește un aparat modern de fotografiat uită că acesta nu se mai dotează de foarte multă vreme cu nivelă.

1.1. **Diferențierea prin culoare** a planurilor poate rezulta folosind jocul nuanțelor găsite în natură. Ca regulă se preferă dispunerea culorilor mai închise (sau a tonurilor de gri mai închise) spre marginile imaginii, pentru a nu da impresia că aceasta continuă spre exterior, iar a celor mai luminoase spre subiect, pentru a atrage atenția privitorului la acesta. Utilizarea unui prim plan relativ luminos nu supără, dacă are dimensiuni reduse, dacă are o culoare mai închisă ca subiectul, iar culoarea planului al treilea, care atinge marginile cadrului, este și mai închisă.

Dacă prim-planul luminat are o întindere relativ mare, acesta distrage atenția de la subiect ; autorul imaginii, deranjat de prim-plan, poate inclina aparatul pentru a-l reduce și imaginea este compromisă prin faptul că devine căzătoare (situația este supărătoare, mai ales la diapozitive).

Utilizarea unei succesiuni inverse a tonurilor, deschise la marginea imaginii, din ce în mai închise spre subiect și redarea întunecată a acestuia pe un fond alb, uneori poate realiza o imagine încheagată în care este redat volumul, dar sugerează privirea unui negativ.

Coincidența tonurilor prim-planului și planului subiectului crește senzația de imagine fără volum, chiar dacă alte intervenții, de exemplu sugerarea perspectivei printr-o construcție adecvată de linii, acționează în sens invers.

1.2. **Diferențierea prin claritate** se impune la planurile avînd culori ce nu diferă esențial, sau la imaginile alb-negru. Pornind de la faptul că subiectul trebuie plasat în centrul imaginii, deci în planul al doilea unde trebuie redat cu maximum de claritate, rezultă că prim-planul și fundalul, sau cel puțin unul dintre acestea, pot fi neclare.

Reamintim că dacă planul al doilea ocupă o arie mai mică decît o treime din suprafața imaginii, aceasta poate furniza senzația generală de neclar, iar subiectul se pierde. Pe de altă parte, prim-planul, chiar și neclar, trebuie să furnizeze baza imaginii, dacă aceasta nu o face planul doi.

1.3. **Diferențierea prin lumină**. Volumele se conturează folosind jocul luminii laterale sau a contraluminii pe diferențele elemente cuprinse în cadru ; acest tip de diferențiere folosește în special pentru separarea de subiect a elementului de decor, cel mai des a prim-planului. Este folosită la fotografiile color, ca și la imaginile în alb-negru.

1.4. **Diferențierea prin umbră** este cel mai des utilizată, pe de o parte ca rezultat al practicii anterioare de fotografie în alb-negru, pe de altă parte pentru că nu impune culori diferite în planurile diferențiate și în fine, pentru că permite reducerea intensității coloristice a planurilor întîi și al treilea, ceea ce face ca privirea să nu fie distrasă de la subiect. În acest scop se folosește contralumina sau lumina laterală.

a) **Contralumina** (lumina din față) trebuie folosită cu atenție : pe lîngă reflexele neplăcute pe care le poate produce în obiectiv, poate aplătiza imaginea, similar luminii din spatele aparatului. Aplătizarea este rezultatul anulării reliefului prin lumină sau umbră și anulării diferențierii coloristice între planuri, ceea ce reduce puternic și redarea perspectivei.

b) **Redarea în umbră** se folosește la peisaj, de predilecție, pentru prim-plan, care asigură și închiderea imaginii la margini. În funcție de aria prim-planului și de contribuția lui la reprezentarea subiectului, umbrirea poate fi amplificată pînă la o imagine de tip siluetă. În astfel de cazuri apar o serie de efecte ce pot periclita compoziția imaginii :

- prim-planul siluetă poate tăia imaginea în două ;
- porțiunile din subiect acoperite de umbră pierd redarea în volum ;
- prim-planul poate împiedica recunoașterea subiectului, acoperindu-l ;
- umbra din prim-plan tinde să devină subiect dacă ocupă peste o treime din suprafața imaginii ;
- umbra poate deveni subiect dacă planul doi ocupă o arie insuficientă, așa cum rezultă în cazul poziției orizontale. (greșite) a aparatului ;
- un prim-plan siluetă paralel cu rama imaginii, o substituție și nu creează senzația de volum ;
- prim-planul siluetă, în absența planului trei și a contraluminii care să dea senzația de volum pe obiectele planului doi, nu contribuie la redarea spațială.

Dacă densitatea umbrei nu este prea mare, în prim-planul umbrît se găsesc suficiente detalii care să contribuie la redarea subiectului, care să caracterizeze locul și momentul fotografierii, sau care să contribuie la sugerarea volumului. Astfel porțiunea umbrîtă poate ocupa o arie suficient de mare din imagine, iar uneori (în cazul răsăritului sau apusului soarelui) poate acoperi chiar primele două planuri.

Folosirea unui prim-plan relativ luminat și clar, a unui plan secund întunecat, apropiat de o imagine de tip siluetă, și a fundalului luminat, perturbă privirea care nu poate găsi subiectul imaginii.

Fundalul nu trebuie să perturbe examinarea subiectului ; de aceea trebuie să reprezinte o suprafață luminoasă sau în umbră, cit mai uniformă, fără desene complicate și culori vii ; pe un fundal cu desen încărcat subiectul este perceput cu greu.

Planul al treilea trebuie să se diferențieze de celelalte planuri și mai ales de prim-plan ; cînd ambele sînt reprezentate în imagini siluetă, se confundă și fotografia devine plată. Diferențierea fundalului se face ușor prin culoare ; cînd acesta este dispus la mare distanță, toate culorile trec în albastru. Există însă pericolul ca unele elemente ale peisajului să intre în fundal (virful unui munte, care se dorește a fi subiect), iar altele auxiliare (mai apropiate) să devină subiect prin faptul că păstrează culoarea.

Fundalul poate localiza subiectul, cu ajutorul său poate fi sugerată perioada zilei (dimineata, seara, noaptea etc.), mai ales dacă se exploatează redarea cetii și culorii. Introducerea soarelui în fundal contribuie în același sens, indicînd răsăritul (contralumină bleu), respectiv apusul (contralumină portocalie).

2. Sugerarea perspectivei

2.1. **Convergența tuturor liniilor din cadru într-un punct**, are ca efect sugerarea volumului, direcționarea privirii spectatorului spre subiect, crearea unei senzații dinamice, de mișcare eventual. Trebuie remarcat că absența omului sau a unui simbol al său (de exemplu un vehicul, care să constituie eventual subiectul imaginii, în punctul de convergență unde este canalizată privirea, poate diminua interesul privitorului

pentru imaginea respectivă. Vehiculul poate sugera și mișcarea, dând viață imaginii statice.

Orizontul constituie uneori o bandă ce nu converge în punctul comun și produce senzația de barieră în calea privirii. Aceasta se poate anula, dacă elementul subiect este plasat în punctul de perspectivă și peste orizont. Evitarea senzației de barieră poate fi obținută și prin apropierea punctului de convergență de limita imaginii; în acest fel se amplifică senzația de adâncime, de convergență a liniilor spre infinit. Plasarea punctului de convergență a liniilor pe marginea imaginii dă impresia că o porțiune din aceasta este tăiată. Mai mult, scoaterea punctului de convergență din cadru, care anulează senzația de perspectivă, mai ales dacă este separată printr-o transversală pe liniile convergente, poate apărea ca necesară.

2.2. Distribuția volumelor sau siluetei în cadru astfel încât dimensiunea lor să scadă pe măsura creșterii distanței față de obiectiv, contribuie la redarea perspectivei. Distanța față de obiectiv este evidențiată prin așezarea volumelor sau siluetei după linii convergente. Dacă aceste linii convergente sînt prezente (de exemplu, umbrele unor copaci), senzația de perspectivă este amplificată.

Dacă volumele sau siluetele din planurile întâi și doi au dimensiuni aproximativ egale senzația de perspectivă și volum dispare.

2.3. Linia orizontului, aproape niciodată, nu contribuie la redarea perspectivei și volumului. Plasarea ei la jumătatea fotografiei dă senzația că ar fi tăiate unele porțiuni din imagine, de pe cele două laturi. Pe de altă parte, orizontul oferă referință asupra poziției aparatului fotografic. Chiar dacă alte elemente (de exemplu, verticalitatea unor trunchiuri de copac ce constituie prim-planul) indică poziția corectă a aparatului, un orizont înclinat dă o puternică senzație de imagine oblică. În fine, dacă linia orizontului este la mijlocul imaginii, cadrul este compus din două imagini separate ca în cazul fotografiilor avînd la mijloc malul apelor stătătoare. În aceste cazuri, pot fi luate următoarele măsuri:

a) **Legarea jumătăților** prin linii verticale solide, care taie orizontul;

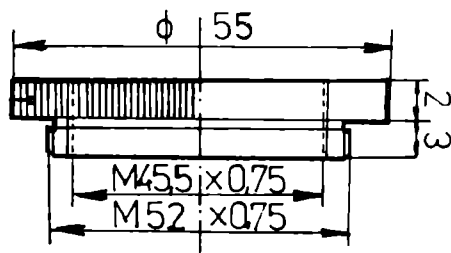
b) **dispunerea pe orizontală** a imaginii, înălțură în primul rînd, senzația că lipsesc unele zone laterale;

c) **fotografierea orizonturilor oblice**, care nu dau impresia de imagine răsturnată, ci de ridicare (cerul este separat printr-un orizont dispus pe diagonala majoră a imaginii), sau de coborîre (diagonala minoră).

Trebuie subliniat că unele linii din imagine, uneori rezultate datorită unor elemente de decor, sau numai subliniate de acestea, pot constitui un orizont care să deterioreze imaginea fie prin iluzia de răsturnare, fie prin iluzia de tăiere la mijloc, fie pe altă cale. Acest caz este și mai evident la imaginile în care nu se găsește un punct de convergență al liniilor din cadru. O soluție în astfel de cazuri poate fi utilizarea unui prim-plan care să lege liniile neconvergente din imagine și care să crească senzația de volum compus din mai multe planuri.

va urma

REDUCȚIE PENTRU APARATUL FOTOGRAFIC "PEAFOWL"

Schița alăturată este o reducere pentru aparatul foto tip PEAFOWL DF-1 de fabricație chinezească. Cu această reducere se pot adapta parasolarul, filtrele și lentilele adiționale de la aparatul de filmat de fabricație sovietică QUARZ-ZOOM DS8-3.

Se pot folosi și ambele lentile adiționale și împreună cu reglajul obiectivului și la minim și la maxim, deoarece nu se pierde din calitatea imaginii și se poate apropia de subiect.

Materialul este aluminiu de orice natură.

Tereny Ștefan

Gama aparatelor KODAK DISC...

Arh. Andrei Pandele AFIAP

...a fost completată cu un nou venit, Kodak Disc 3500, aparat cu fulger electronic încorporat, declanșat automat în funcție de lumina ambientă.

Caracteristici tehnice

Obiectiv f : 2,8–12,5 mm – 4 lentile de sticlă cu punere la punct fixă (hiperfocală), claritatea: 1,20 m pînă la infinit. Vizor cu cadru protejat.

Folosește film KODACOLOR HR sau VR DISC cu 15 imagini.

Expunere

Reglare automată realizată de un circuit electronic – 2 poziții

$f/2,8$ cu $1/100$ sec și fulger electronic

$f/6$ cu $1/200$ sec fără fulger electronic

Fulger electronic cu declanșări automate.

Distanța utilă între 1,20 m și 5,50 m.

Temp de încărcare: 1 secundă cu baterii noi, 3 sec. la 30 filme.

Alimentare: baterie alcalină de 9 volți.

Antrenarea filmului se face automat de către motorul încorporat.

Interval minim: 0,4 secunde la lumină intensă.

1 secundă în cazul folosirii fulgerului.

Un capac de protecție culisant acoperă obiectivul și vizorul în caz de nefolosire. În acest caz, alimentarea electrică este închisă.

Dimensiuni: 118 mm pe 78 mm; 28 mm grosime.

Greutate: 185 grame.

Firma garantează aparatul 3 ani.

Caracteristicile comparative ale modelelor Kodak Disc

Toate aparatele sînt dotate cu un obiectiv anastigmat cu 4 lentile din sticlă f : 2,8/12,5 mm, cu punere la punct fixă pe hiperfocală, asigurînd o claritate corespunzătoare între 1,20 m și infinit.

Aceste aparate au toate fulger electronic cu computer încorporat cu distanță utilă între 1,20 m și 5,50 m.

Folosc materiale fotosensibile în condiționare DISC.

Armarea imaginii următoare se face automat de către un motor încorporat. Timpul de armare este aproximativ $1/2$ secundă.

Modelul 2000 – cel mai simplu – are un vizor Galileo iar comutarea celor două poziții de expunere se face automat.

La modelele medii 3500 și 4000, vizorul este de tip Albada – cu cadru virtual.

Cele două poziții de expunere:

f : 2,8 cuplat cu $1/100$ secundă cu fulger și f : 6 cuplat cu $1/1200$ secunde (fără fulger) sînt selecționate electronic.

Modelele mai complicate – 6000 și 8000 – posedă un complement optic.

Cuplarea acestuia permite și fotografii în planuri apropiate – zona de claritate fiind în acest caz cuprinsă între 45 cm și 1,50 m.

Cînd acest complement optic este cuplat, paralaxa de vizare este corectată automat.

De asemenea, în acest caz, un filtru neutru permite fulgerului să dea lumina corespunzătoare pentru plaja de distanță: 0,45–1,50 m.

Un mîner, care pliat devine capac, facea mai comodă priza acestor modele.

Modelul 8000 are un ceas digital pe acest mîner, oferind în plus două posibilități de selecție a oburătorului:

– pe de-o parte, declanșarea unei secvențe cu cadență de 2 imagini pe secundă (1 pe secundă, cu fulger electronic);

– pe de altă parte, poziția de declanșator automat – după un interval de 10 secunde.

Modelele 4000, 6000 și 8000 folosesc 2 pile cu lithium – durată 5 ani – și sînt garantate 5 ani.

Ing. Gheorghe Rizeanu AFIAP

Am preluat pentru titlul prezentării unui mare fotograf, chiar titlul afişului expoziţiei ce a avut loc în perioada 2–15 dec. 1983 la Bucureşti, în sala de expoziţii a Asociaţiei Artiștilor Fotografi din strada Brezoianu.

Apar pe simeza amintită peste 100 fotografii realizate de contele italian Giuseppe Primoli (1851–1927), un adevărat pionier al fotografiei moderne, un artist ce lasă în urma unei vieţi aventuroase de călător şi fin observator, peste 13 000 clişee şi fotografii.

Trebuie menţionat de la început că Primoli, mai ales cu lucrările executate în perioada 1888–1905, poate fi considerat un precursor al reportajului modern.

Fotografiile sale au claritate, redau momentul cu putere de şoc, extrag esenţialul.

O mare parte a fotografiilor lui Primoli redau Roma şi împrejurimile de o manieră atît de completă (construcţii, obiceiuri, costume, portrete), încît se poate afirma că ele cuprind „tot”; este o colecţie unică în felul ei.

Am vizitat Roma în 1979 şi mărturisesc că, văzînd acum fotografiile lui Giuseppe Primoli, am avut în faţa multora o plăcută senzaţie de retrăire. Acest lucru mi-a întărit convingerea actualităţii fotografiilor acestui pasionat artist. Arcul lui Titus, Castelul Sant, Angelo, Cetatea Vaticanului, Coloseumul, redat în maniera Primoli, corespund manierei moderne. Aceleaşi cuvinte pentru Veneţia, Florenţa, Milano, sau alte mari oraşe ale Italiei, prin care acum trecînd ca pasionat fotograf, am încercat să surprind în timp foarte scurt şi eu, momentele specifice, esenţialul.

Fotografiile lui Primoli nu sînt simple vederi imprimate pe peliculă de un turist grăbit. El foloseşte cu artă lumina şi te face cu adevărat să simţi măreţia Romei, a Veneţiei sau Florenţei, precum şi farmecul costumelor, procesiunilor sau jocurilor populare. O mare valoare documentară o constituie imaginile ce reprezintă personalităţi ale epocii, uneori oaspeţi ai contelui.

Îlubea mult Franţa. Născut în Italia din familia unor mici nobili, este înrudit totuşi cu Napoleon I. Acest lucru îi permite să frecventeze Curtea şi înalta societate franceză.

Ca nepot al principesei Matilda Bonaparte Demidoff, cunoaşte şi fotografiază în apartamentele acesteia personalităţi marcante: Merimé, Gautier, Flaubert, Goncourt, Daudet şi Gounod.

Apropierea de exponentii culturii franceze continuă în apartamentul lui Primoli din Paris (Avenue de Trocadéro) sau la Roma în palatul Primoli, unde contele a visat să constituie, cu prietenii săi iluștri, o academie literară şi artistică.

Veneau aici celebrităţi, ca Alexandru Dumas, Franz Liszt, Maupassant, Sarah Bernhardt, Anatole France, Eleonora Duse etc., figuri celebre pe care Primoli le-a imortalizat cu aparatul său, avînd acum o valoare documentară de necontestat.

Contele a fotografiat enorm în călătoriile sale, dînd imaginilor interpretări notabile. Portretele sale redau, fără echivoc psihicul modelului în contextul fotografierii (Eleonora Duse, oamenii săraci din Veneţia, Edison la Paris etc.).

Din călătoriile lui în Anglia, în special pentru a întîlni pe împărăteasa Eugenia, aflată în tristul său exil şi învăluită în mister de impunătorul Farnborough-Hill, au rămas de asemenea documente fotografice de o mare sensibilitate.

În 1869 vizitează Egiptul (participînd la inaugurarea Canalului de Suez), Grecia, Spania – colecţia fotografică Primoli îmbogăţindu-se enorm.

Un lucru trebuie menţionat din acea epocă. Fratele său, Luigi Primoli (1825–1925), călătoreşte şi el foarte mult, îmbogăţind colecţiile Primoli, la început cu fotografii mai stîngace, apoi din ce în ce mai bune. Lucrînd în final în maniera fratelui său, acum după ani şi ani, este foarte greu de a departa opera fotografică a celor doi. Rămîne însă incontestabilă valoarea impunătoarei colecţii rămase. Fundaţia Primoli dăinuie în timp.

Expoziţia din sala AAF pune deci în faţa iubitorului de frumos, a cercetătorului în istoria fotografiei, a pasionatului de călătorii, o suită ce încîntă şi în acelaşi timp ambiţionează la muncă perseverenţă. Căci contele Giuseppe Primoli este un exemplu. Numai privind autoportretul, intitulat simplu „Giuseppe Primoli”, constăţi că omul din imagine priveşte Florenţa de pe înălţimea grădiniî Boboli cu ochii unui cercetător, gîndindu-se,

probabil, la următoarele imagini ce le va face, la semnificaţia lor pentru privitor.

„Arcul lui Titus”, „Colonadele de la San Pietro”, „Copiii din Paris”, „Ponte Rialto”, „Galeriile Uffizi”, „Spălătoresele”, „Delfinul”, „Amazoane”, „Umberto I”, „Procesiune la Roma”, „Maria d'Annunzio”, „Doamna fotografiînd”, „Sarah Bernhardt” sînt imagini ce ni-l prezintă acum, la noi în ţară, pe pasionatul fotograf.

Astfel devine cunoscută la noi activitatea acestui artist de talie europeană, activitate ce devine o referinţă pentru mulţi.

MACHIAJI FRUMOS MODELELE

Mugur Şerbănescu

Cînd privim în revistele de modă fotografiile în care apar modelele, adesea ne surprîndem spunînd „ce grozav arată” sau „ce lumină bună, mi-ar place să fotografiez aşa”.

Rareori luăm în considerare contribuţia pe care şi-o aduce cosmeticiana. În cele mai multe cazuri, singura dată cînd acordăm atenţie machiajului, este atunci cînd el ne lezează simţul frumosului, cînd avem impresia că este prea excentric în alegerea culorilor sau că nu este bine realizat. Chiar şi atunci spiritul nostru critic ne determină să facem comentarii de genul „Ce model urît!”, „De ce or fi ales-o?” sau „Ce fotograf lenes!”.

Dacă cosmeticiana îşi face datoria aşa cum trebuie, rezultatul va fi următorul: naturala de partea modelului şi o lumină bună de partea artistului fotograf. Atunci cînd o fotografie nu reuşeşte să redea efectul scontat, înseamnă că vîna o poartă toţi membrii echipei ce participă la fotografiere. O fotografie care prezintă moda sau o fotografie model-de-machiaj, înseamnă o înmănuşiere de talente care contribuie la obţinerea acelui rezultat.

Este o diferenţă foarte mare între aplicarea machiajului în viaţa de toate zilele şi aplicarea machiajului pentru o şedinţă de fotografiat. Ar trebui ca modelele să-şi poată aplica singure machiajul, dar multe nu posedă cunoştinţele necesare în ceea ce priveşte tipul de ten, structura feţei, de asemenea ele nu cunosc efectul luminii asupra lor.

O cunoaştere aprofundată a anatomiei nu este absolut necesară celui ce face machiajul, totuşi acest domeniu nu trebuie ignorat.

O apreciere fină a stilului este greu de făcut, frumuseţea fiind ea însăşi considerată o calitate trecătoare, ce ţine de modă. De aceea, alegerea modelului este importantă. Modelul se modelează pe sine însuşi.

O structură facială pronunţată (cu pomeţii obrazilor în afară) este în cele mai multe cazuri, potrivită pentru fotografiat, această structură accentuînd culoarea. Vîrsta este de asemenea foarte importantă, tipul pielii şi tonusul muscular cîntînd foarte mult.

După alegerea modelului potrivit urmează machiajul şi retuşurile, acestea constituînd obiectul atenţiei unui ochi format. Într-un studio, cel ce face machiajul trebuie să cunoască tipul de lumină ce urmează a fi folosit precum şi tipul filmului: alb-negru, color, sau amîndouă. Este foarte important ca toţi să contribuie la fotografiere. Astfel, dacă se stabileşte folosirea unei lumini slabe, difuze, cosmeticiana trebuie să aibă grijă să nu folosească un machiaj violent. Pe de altă parte, dacă dorim să punem în evidenţă tonurile pielii, ceea ce se cere este un machiaj violent care să poată realiza contrastul între trăsăturile feţei şi gradul de alb maxim al hîrtiei, atunci cînd fotografia este tipărită.

Structura feţei modelului, lumina folosită, ca şi rezultatul scontat vor vor impune tehnicile utilizate. Prin definiţie modelele profesionale trebuie să aibă o structură osoasă potrivită, la fel şi tenul. Machiajul, trebuie să pună în evidenţă trăsăturile modelului şi nu să corecteze anumite defecte. Machiajul ce se aplică trebuie să se potrivească şi tipului de aparat de fotografiat utilizat. Majoritatea cosmeticienelor folosesc tehnici ce se potriveşc bine cu tipul de lumină utilizat, de exemplu: cînd lumina este concentrată, folosim un machiaj mai slab şi cînd lumina este mai difuzată machiajul folosit poate fi mai pronunţat. Atunci cînd folosim un film alb-negru este bine să evităm utilizarea nuanţelor de roşu care apar mai întunecate decît în cazul unui film color. Tonurile de maro constituie un înlocuitor bun mai ales dacă acelaşi machiaj este fotografiat în alb-negru cît şi în color. Efectul final poate varia foarte mult: de la sofisticat, exotic la natural sau dramatic. Pentru fotografierea în aer liber machiajul trebuie să fie ceva mai slab, fiind necesar să folosim un stil rafinat (mai lucrat) decît cel utilizat în studio.

„Imagini din România anilor 1916-1918”

Ing. N. Tomescu EFIAP

Casa de Cultură a Republicii Federale Germania, din București, Str. I.C. Frimu 22, ne-a prezentat în ziua de 5.10.83 expoziția de fotografii originale :

„Imagini din România anilor 1916-1918”

După cum se arată în textul de prezentare a expoziției, este vorba despre colecția de 1 000 de fotografii a căpitanului de cavalerie în rezervă și doctor în drept KARL MÜLLER, care făcea parte din statul major al generalului von Mackensen, unde avea funcția de șef al centrului de pașapoarte pentru România. Sarcina sa de bază era aceea de a întocmi legitimații pentru toți angajații din industria petroliferă și pentru cei ce lucrau la saline. Pentru executarea foto-legitimațiilor, destul de numeroase probabil, avea la dispoziție o echipă de 40 de fotografi, pe care i-a folosit la realizarea colecției. Fiind un om cult și având timpul și liniștea necesare, s-a interesat de operele de artă specifice locului unde se găsea :

– **biserici, minăstiri** : Polovraci, Sinaia, Horezu, minăstirea Văcărești, de unde ne prezintă picturi murale, sculpturi (pridvor, jet), ușile împărătești de la Horezu ; vechea ; clopotniță și toaca de la minăstirea Polovraci etc. ;

– **palate** : Cotroceni (interioare),cula de la Măldărăști, Turnul Chindiei de la Curtea Domnească din Tirgoviște ;

– **obiceiuri și porturi naționale**, ca : Hora (Strehaia), Tăierea porcului (nelocalizat), Țigancă cu copilul țărani în costume naționale ;

– **vederi diverse** : Tirgoviștea văzută din Turnul Chindiei, plaje la Constanța ; monumente funerare într-un cimitir bucureștean (probabil Bellu), o planșe (XIII) intitulată „focare de cultură neidentificate” prezintă detalii de picturi murale bisericesti și obiecte de cult (vizitatorii sint rugați să comunice locul în caz că-l identifică).

În fine, o planșe (II) prezintă construcția unui pod de lemn (nelocalizat).

Este de remarcat interesul deosebit pe care această mare varietate de subiecte l-a trezit în autorul lor, (moral) cit și faptul că el a urmărit probabil un scop : scrierea unei lucrări despre tot ce a văzut și trăit la noi.

Din punct de vedere tehnic și artistic mai ales, noi cei de azi, răsfățații unei industrii și tehnici fotografice superlative, trebuie să ne uităm că peste aceste imagini s-a așternut patina timpului (65 de ani), în care toate au evoluat rapid. Cu aparate de format mare, cu burduf, pe stativ, lucrând cu plăci, fără „fulgere electronice” și becuri supravoltate, dar cu răbdare și migală, oamenii de atunci ne-au transmis aceste documente fotografice care bineînțeles, prezintă un mai mare interes istoric decît artistic.

După cum se precizează în textul de prezentare, fotografiile expuse reprezintă o mică parte din colecția Müller, care mai cuprinde și cca. 100 diapozitive, cărți poștale ilustrate. Selecționarea exponatelor a fost făcută în grabă (de ce ?) de d-na Alen Müller-Helwig Lübeck, ceea ce a prejudiciat identificării lor. Am sugera supunerea imaginilor unor tratamente de laborator adecvate, pentru realizarea mai bună a fotografiilor și a conservării lor în timp.

Cît despre numele „GÖBRASIDESCU” ce a fost descifrat pe negativul cu nr. 525, este vorba de atelierul GÖBL de zincografie și librăria RASIDESCU, care avea pare-se și tipografie proprie în București.

Expozițiile Ehrlich Peter și Lăzăroiu Gheorghe EFIAP

Ing. N. Tomescu EFIAP

Cei doi expozanți : Ehrlich Peter și Lăzăroiu Gheorghe sint membri de vază ai Fotoclubului „ORIZONT” din Sibiu, care desfășoară o remarcabilă activitate fotografică sub patronajul Comitetului de Cultură și Educație Socialistă al jud. Sibiu și al A.A.F.

Ehrlich Peter are tendința de a șoca prin nedumerirea în care îl lasă pe privitor asocierea – bizară uneori – a elementelor compoziționale, ca de ex. :

– **Despărțire** : un pantof pășind afară din cadru, în care se mai găsește un bust luminat în contra-lumină.

– **Fără titlu** : degetul mare al mîinii drepte, întinse ostentativ ; cred și eu că era greu de găsit un titlu la așa ceva, de aceea mai bine „fără” ! Tot așa de nelămurită, măcar ca intenție dacă nu ca idee sint și : **Cap cu antenă, Probleme, Izvoare** și încă alte citeva asemenea...

Jocul acesta șocant cu paradoxalul, cu absurdul, nu e de natură să întărească mesajul artistului către privitor ci dimpotrivă. Una singură face însă excepție, pentru că dă totală satisfacție privitorului ; aceasta este **Cheia** ; prin oblonul întredeschis al ferestrei, o mină (de bărbat – după mănșeta cămășii ; de femeie – după manichiură) întinde discret o cheie. Acest gest poate fi începutul unei idile sau al unei drame, sau – în tot cazul, el lasă loc privitorului să completeze cu imaginația urmarea gestului și cu asta spune tot !

Mai sint de remarcat : **Marie-Louise** un potret relaxat, natural ; **Document Josef Fischer 1983** (fotograf ambulant) și **Instantaneu pe viu**, care exprimă satisfacția totală atît a fotografului, cît și a fotografiaților.

Credem că, mergînd pe o linie clară de exprimare, fotograf care este Ehrlich are mai mari șanse, decît cultivînd paradoxalul.

Lăzăroiu Gheorghe, după cum declară singur într-un articol din revista „Fotoclub Orizont” (1981), este un adversar al abuzului de procedee de laborator numai de dragul acestora, deși stăpînește cu măiestrie tehnicile respective. Ce poate în această privință, ne-o dovedește în lucrarea **Furtuna**, care ar putea ilustra succes o poveste de carte de copii ; **Jurnalul de seară** : în ușa unei case dărăpănate, (probabil) locatarul înainte de a intra, își aruncă, la lumina unui fulger parcă, ochii pe ziar... Totul e învăluit într-o beznă profundă, produsă în laborator, bineînțeles **Elizabeth** : un cap de copil, cu plete lungi, din profil, cu lumini de contur, care-i pun în valoare trăsăturile frumoase.

Două lucrări (portrete) însă atrag atenția în mod deosebit : **Cioban din Mărginime**, în care iluminarea și tehnica de laborator folosite scot admirabil în evidență toată asprimea vieții personajului.

„**Urîtul I**” se situează pe aceeași linie din punct de vedere tehnic cu precedentă, dovedind cu prisosință rolul „urîtului” în artă.

Adept pasionat al efectelor rembrandt-iene de lumină, Gh. Lăzăroiu lasă să planeze o atmosferă sumbră asupra lucrărilor din expoziție. La lista procedeelor de laborator de care recomandă să nu se abuzeze, îl sfătuim să adauge și „abuzul de negru”. Nu de alta, dar e păcat de lumina solară atît de generoasă, fără de care n-ar exista fotografia !

Arh. Laurențiu Constantinescu

Sibiul, urbe ocrotitoare a artelor, se dovedește totodată și un promotor în popularizarea producțiilor artistice ale pasionaților săi cetățeni, punând la dispoziția publicului un album de fotografie — unic până acum, după cunoștința noastră, între tipăriturile de gen.

Titlul ales — GENEROZITATEA PRIVIRII — nu trimite direct la imaginea oprită pe hirtie. Cere atenție, contact. Metafora este elucidată doar de cel interesat. Mai întâi un subtitlu, apoi vorba bine minuită și elegantă a textelor lui Alexandru C. Lungu, care sugerează prezența unui bogat și surprinzător de „la zi” material teoretic la dispoziția fotografiilor de artă sibieni, îndepărtează și apropie în același timp generosul conținut al albumului.

Abia acum urmează „substanța” în sine constituită din producția a treisprezece dintre cei mai buni fotografi ai cetății. A fost întâmplare? A fost voit ales un număr greu? Oricum, realizările sînt pe măsura cărților de vizită. Participă cu coperta și douăzeci și șapte de fotografii, Gh. Lăzăroiu — EFIAP; cu șaptesprezece, Fred Nuss — AFIAP; treisprezece lucrări are P. Erlich; cite șapte, A. Velicescu, M. Agabrian și D. Stănescu, restul portofoliului fiind împărțit aproape egal între E. Mureșan, M. Colceriu, G. Klein, D. Dănilă, A. Gugiu, M. Halcea și H. Buchfeler. Redactorii au așezat materialul fotografic în patru secțiuni sub titluri tematice, comentate — iarăși o nouă — poetic de Vasile Avram, ceea ce favorizează comparația

creatoare, implicarea privitorului și critica necesară ca instrument de lucru întru apariția noii fotografii naționale.

Pentru artiștii sibieni, înregistrarea și conservarea „fragmentului de realitate” strictu sensu, nu mai e un început. Bogatele conotații sociale, politice și chiar filozofice sînt probă ale familiarității autorilor cu subiectele alese, în așa fel încît să acopere variate segmente de cultură, aliniind fotografia românească citorva dintre direcțiile majore, sesizabile pe plan universal, idee relevantă admirabil în cuvîntul de închidere de către Petre Ovidiu Dumbrăveanu și susținută cu date statistice concludente.

Desigur o încercare de ierarhizare între egali este întotdeauna superflă. Prestigioase jurii și-au spus pe deplin cuvîntul. Totuși n-am ști să încheiem fără să atragem atenția celor ce intră în această „expoziție” asupra deosebitei și valoroasei fotografii a lui Adrian Velicescu. Rețineți.

Albumul — încă odată, o binevenită realizare — beneficiază de tiparul cunoscut al I.P. Sibiu și a fost editat de Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă împreună cu Centrul județean de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă, cu colaborarea Fotoclubului „Orizont”, „factorul dinamizant, polarizator de talente... care peste puțin timp va aniversa zece ani de înființare”. E o plăcere, în consecință, pentru noi să urăm multe și frumoase realizări colegilor de la „Orizont”, pe care să le putem consemna în publicația Asociației.

Festivalul Internațional de Diaporame Vichy-Franța

Petre Mercea

Al 24-lea festival internațional de diaporame care a avut loc între 31.08.—3.09.1983 la Vichy, în Franța, a demonstrat încă o dată dacă mai era nevoie, că diaporama este o artă autonomă ajunsă la un înalt grad de maturitate și măiestrie artistică. S-a constatat din nou că diaporama nu este un domeniu plafonat al creației artistice, rămînînd mai departe un adevărat laborator al căutărilor și creativității.

Participanți din 15 țări, printre care și România, au prezentat peste 120 de diaporame unui juriu de preselecție format din autori de diaporame, muzicieni, artiști plastici și fotografi din Vichy. Exigențelor artistice și tehnice deosebit de ridicate ale acestui juriu le-au corespuns un număr de 51 de diaporame, semnate de 47 de autori din 11 țări, printre ele numărîndu-se în premieră și o diaporamă din România.

Prezentate în condiții tehnice ireproșabile în fața publicului și juriului festivalului, diaporamele selecționate au adus pe ecranul de proiecție teme din cele mai variate. Imagini pline de culoare și acțiune, acompaniate de muzică și sunete aduse din țările îndepărtate ale Americii Latine sau Africii, din mijlocul nisipurilor roșietice ale aborigenilor Australiei, din tumultul marilor metropole sau din liniștea burgurilor medievale, au făcut din nou ca turismul, documentarul și reportajul să aibă o contribuție majoră la realizarea unui spectacol de calitate. Ilustrînd poezia sau muzica unor nume cu rezonanță ca: Rimbaud, B. Lavillier, Jaques Brel sau Sylvie Vartan, diaporamele au dezvăluit noi valențe în realizarea unei atmosfere capabile să transpună spectatorul în stări sufletești din cele mai deosebite. Mai mult decît în alți ani, eseu, categorie atrăgătoare dar totodată dificilă, s-a concentrat asupra realităților social-politice ale zilelor noastre. În eseurile prezentate, diaporamiștii din majoritatea țărilor participante au luat poziție împotriva alienării fizice și psihice omului în societatea de consum, împotriva distrugerii iremediabile a naturii.

Una din temele majore ale festivalului a fost tema de Apocalipsul nuclear. Impresionantă în acest sens este diaporama „STOP-WAR” realizată în culorile singelui și ale doliului, de un grup de școlari scoțieni în vîrstă de 10—12 ani. Este de asemenea dramatică imaginea minii unui cimpanzeu înleștată pe barele cuștii care i-a răpit libertatea. Numeroase sînt apelurile la rațiune și acțiune împotriva pericolului unui război nuclear pustitor pentru omenire.

În fața acestei bogății de teme și a iscusinței cu care ele au fost ilustrate, juriul de cinci persoane al festivalului, prezidat de M. Ramadier, diaporamist cu 25 de ani de activitate, nu a avut o sarcină ușoară în a acorda cele 18 premii în frunte cu Marele premiu al orașului Vichy: „Challenge-ul mondial al diaporamei”. În final, 11 diaporamiști au fost recompensați pentru reușitele lor. Cele mai bune aprecieri le-a cules lucrarea soților Rucou din La-Rochelle, Franța: „Dessinez-moi un oiseau” („Desenează-mi o pasăre”). Diaporama povestește istoria unei fetei, care, oplecindu-se pe o fereastră pentru a salva un pui de porumbel, se accidentează mortal. Durerea ei de a nu putea ajuta porumbelul este transmisă părinților, prin greaua încercare la care sînt supuși. Pentru a readuce copilăria în cîminul lor, ei o adoptează pe micuța Yang, fetița venită din Extremul Orient zbuciumat de genocidele războaielor civile. Treptat, prezența ei va readuce fericirea și echilibrul în noua ei familie. Diaporama, imbinînd măiestrit simbolurile păcii și ale războiului, degajează un mare optimism, convingerea că forțele binelui pot să le învingă pe cele ale răului. Celelalte premii au fost acordate în general unor lucrări sensibil egale ca valoare, acoperind practic toate temele majore ale Festivalului.

Proiecția diaporamelor premiate în fața unei săli arhipline, urmată de recepția oferită în onoarea participanților la primăria orașului Vichy de primarul ei Dl. Lacarin, au încununat un Festival care pe drept cuvînt, își păstrează și onorează renumele de „rege al festivalurilor”.

La despărțirea de ospitalierul Vichy, diaporamiștii, prietenii și suporterii lor din întreaga Europă și-au exprimat dorința de a reveni în 1984 la Festivalul jubiliar de 25 de ani, cu lucrări noi care să facă cinste reputației pe care diaporama și-a cîștigat-o în ultimul sfert de veac.

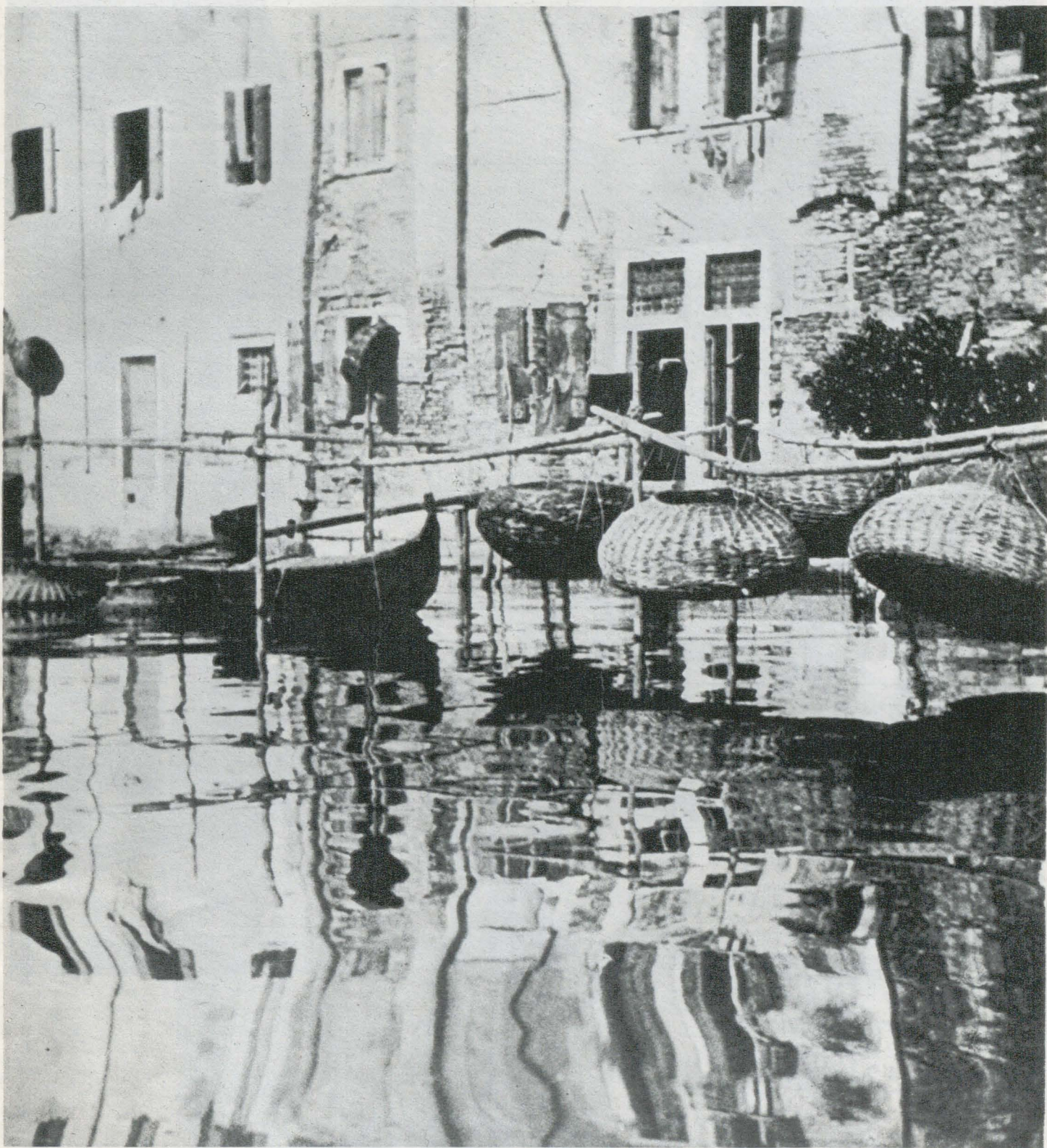
Giuseppe Primoli, – 1889:

Paris Turnul Eiffel, Edison

Giuseppe Primoli, – 1889; Saint-Gratien, Leagănul

Giuseppe Primoli, – Veneția, barcă pe canal

Giuseppe Primoli, – Florența, Galeria Uffizi

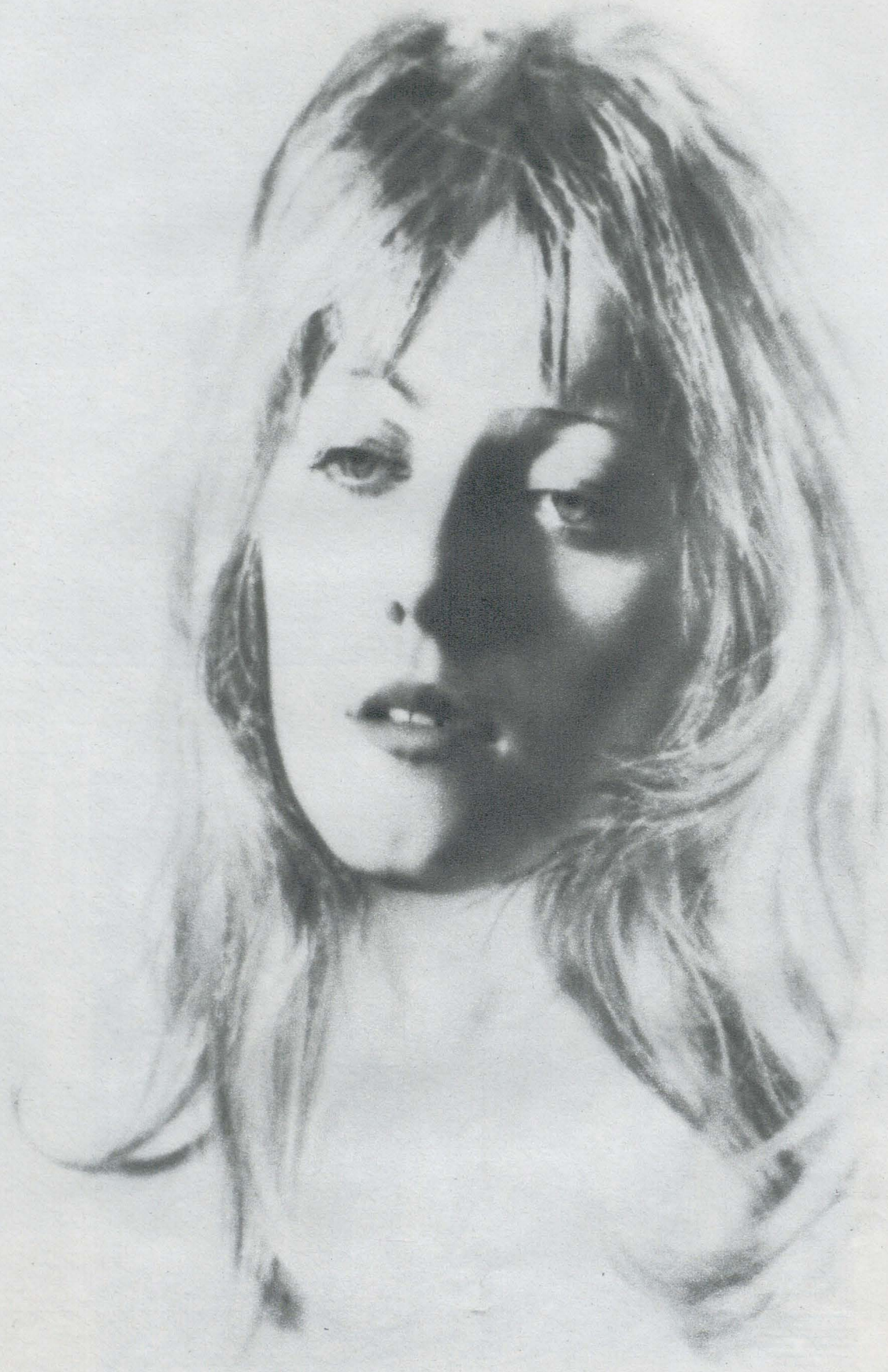

1983; Roma, vânătoare de vulpu

Giuseppe Primoli

1889; Roma, Maria d'Annunzio în atelierul lui Primoli

Mircea Faria, EFIAP — Lélia
<https://biblioteca-digitala.ro>

市

Mircea Faria EFIAP – Manon

Mircea Faria, EFIAP – Hoinarul

Mircea Faria, EFIAP – Jane Eyre

N. Bélica, R.S.C. — Ikar

Mandschavow, R.P. Bulgaria – Mingea diavolului

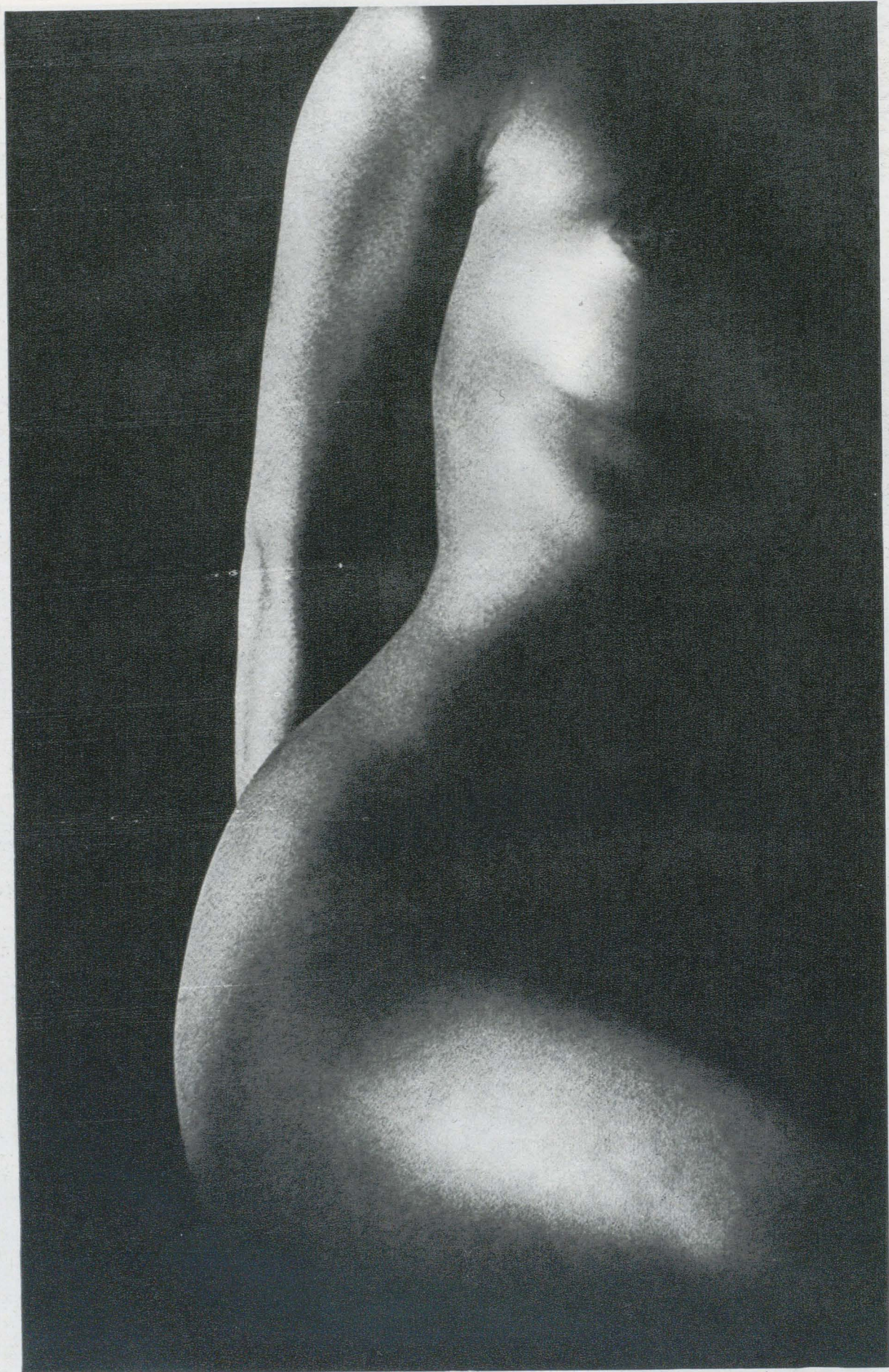

J. Makowski, R.P. Polonia – Impletitor de coșuri

Hedy Löffler – Autocritică

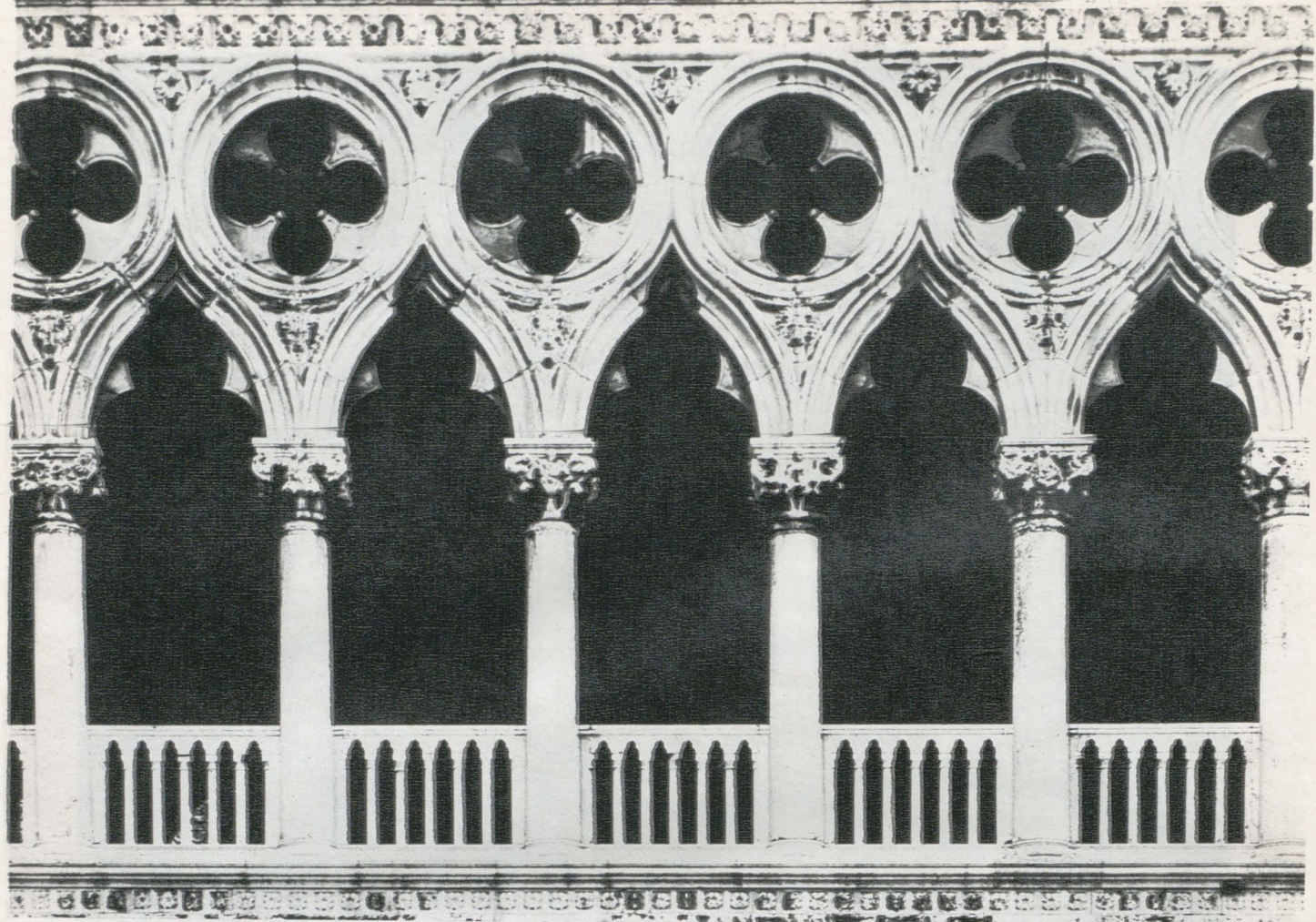
<https://biblioteca-digitala.ro>

Hedy Löffler – Studiu 111

Hedy Föffler – Meditație

Hedy Löffler – Palatul Dogilor

Hedy Löffler – Omul și marea

Radu Negru

În lumina puternică a sălii „Rotonde”, unde albul pietrei calcinate și formele arhitecturii meridionale ne trimit cu gândul spre Sud, expoziția din aprilie a aristului grec stă foarte bine, pentru că el are un deosebit simț al materiei, un cult pentru detaliile ei de structură liric reliefată. Mai întâi piatra cu rotunjimile ei poroase, prund, pe malul insulei natale, apoi lemnul de corăbii și de bărci vechi, adus la mal, o bancă sau o vislă, cu fibre încă vibrând de amintirea unei vieți trecute, pulsație și vîrstă, sînt elementele lui preferate. Își îndreaptă ochiul analitic, prin intermediul aparatului Hasselblad, pe care-l stăpînește bine, cu minuție, ca și soluțiile de laborator, pentru că este chimist și are excititatea, mai mult, precizia omului de știință și a tehnicianului, spre fiecare cristalizare sau rupere de ritm. Străzi vechi labirintice, cu pereții albi și admirabile piese de feronerie, promontoriul pietros pe care se înalță satul insular, dispoziția radială a unei fibre vegetale,

cadența aleatorie a unor obiecte, toate sînt studiate ca sistem componistic, surprinse în ce au esențial, bine centrate în paginație. Atitudinea artistului fotograf seamănă mai mult cu a unui pictor spaniol din secolul XVII decît cu aceea a goanei după sensual și pitoresc a turiștilor contemporani, înarmați, care mai de care cu aparate sofisticate. Numai că aceste aparate nu fac fotografie singure, ele au nevoie de un Kiberneo al reținei inteligente, de un arheu încărcat de cultură.

Reținut, sigur, tehnician aproape de desăvîrșire, Yannis Voganatsis dă dovada unei bune stăpîniri a mijloacelor de expresie, care compun în mod constant un fel al lui de a propune imaginea, de a o lumina fără străluciri și stridente, false efecte pe care preferă să le evite. El practică o sobrietate nobilă, o ținută firească, în care sensualitatea este a cunoașterii, nu a stăpînirii obiectelor.

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

La această rubrică redăm periodic extrase din presa din țară și străinătate privind arta fotografică românească.

Alexandru Băgu

Expoziția de artă fotografică Hedy Löffler. Florin Rogneanu, muzeograf. Extras din ziarul „Înainte” (Craiova) Nr. 11.919 din 22 iulie 1983.

Hedy Löffler dovedește, prind expoziția personală organizată de Consiliul județean al sindicatelor, Muzeul de artă și Filiala A.A.F. Craiova, că fotografia, atunci cînd este realizată cu probitate profesională, cu sensibilitatea și echilibrul perfect al proporțiilor, poate satisface cele mai rafinate gusturi estetice.

Mereu în căutarea unor elemente definitorii ale realității, Hedy Löffler pendulează în instantaneele sale între surprinderea unui fapt de viață autentic, dinamic (*Spirala, Recoltă bogată*), a peisajului rustic sau citadin (*Tara Birsei, Decor de iarnă în București*), în care imaginea se împletește cu sugestia pentru a transmite o atitudine în fața motivului. Semnul istoric, devenit simbol al vechimii unui popor ca știe să-și prețuiască trecutul, constituie subiectul unor romane. În portret, artista alege expresia compoziții ca: *A fost odată, Calatis, Arcuri* cea mai potrivită chipului și atitudinii modelului, fie că este vorba de instantanee (*Alice în țara minunilor, Lăsați zefemeaua*) sau de portrete compoziționale cu caracter analitic (*Bătrînul și marea, Portret în negru*).

Din peregrinările prin Europa artista a reținut aspectele cele mai caracteristice care dau unicitate unui mod de viață: un singuratic castel aragonez, o gondolă pe un canal venețian, o mare aglomerație de pe o stradă din Napoli.

Expoziția de la Muzeul de artă este un omagiu adus artistei care, în urmă cu 50 de ani, obținea prima distincție internațională la Salonul Internațional de la Lucerna, la care s-au adăugat de-a lungul timpului numeroase premii naționale și internaționale. Deosebita plasticitate a creațiilor artistice, pe care am admirat-o și într-o serie de albume fotografice de autor (*Copii, Copii; Litoralul românesc; Tara Birsei, Sighișoara; Belgia; Polonia; Paris*) este izvoară din sensibilitatea cu care își alege subiectele, ea reușind un admirabil dialog între lumini și umbre.

Ilie Călian, Un artist al fotografiei: Mircea Albu. Extras din ziarul „Făclia” (Cluj-Napoca), Nr. 11.463 din 12 octombrie 1983.

Printre cei care minuesc cu oarecare abilitate aparatul de fotografiat există mulți cu pretenția de a se numi artiști fotografi (unii sînt „artiști liber profesioniști” cu acte-n regulă), dar puțini reușesc să înțeleagă — și mai ales să practice — arta fotografică. Unul dintre cei care își merită cu adevărat titlul de artist fotograf este ing. Mircea Albu, AFIAP, conducătorul fotoclubului „Universitatea”, care a deschis la Muzeul de artă o expoziție de aproape 100 de fotografii alb-negru și color, o retrospectivă a 20 de ani de activitate în acest domeniu, încununată cu multe premii naționale și internaționale.

Avînd privilegiul de a poseda un veritabil gust artistic și o bună cultură, sprijinit de o excelență stăpînire a tehnicii fotografice, arta lui se înscrie în linia discreției, fineții și a armoniei care evită imaginea „zgomotoasă”, superficială șocantă. Specificul fotografiei lui Mircea Albu este tocmai evitarea spectaculosului de primă impresie, în favoarea căutării mai dificile, a surselor profunde ale lirismului. Aserțiunea se verifică în toate compartimentele creației sale. În fotografia color, Mircea Albu probează un rafinament deosebit, ocolind contrastele facile, știind uneori să pună abia un abur de culoare pe griuri amorse pentru a sugera printr-un mișor sosirea primăverii sau a evoca atmosfera iernii; altele obligă culoarea naturală să se supună filtrului armonizator al unei tonalități care poartă pecetea viziunii lirice a autorului. În unele lucrări, artistul se bazează pe forța evocatoare a detaliului sau a obiectelor mărunte: o floare ale cărei irizări cromatice simbolizează însăși forța germinăției universale, un măr în iarbă etc. Cînd imaginea este frumoasă prin grandorie — marea, un asfințit ș.a. —, Mircea Albu se ferește de patetism temperîndu-l prin acorduri cromatice care urmăresc trecerea imaginii prin tonuri stîlne, ori, în fotografia alb-negru, prin simplificare pînă la grafismul încărcat de poezie („Visul celor două bărci” ș.a.).

Prin tot ceea ce face, Mircea Albu se dovedește a fi un artist fotograf înzestrat cu fantezie și capacitate de selecție, precum și o bogată cultură literară și plastică. Asimilarea pastelului și a paginilor „de natură” ale celor mai buni scriitori i-a creat capacitatea de a selecta imaginile cu dis-

creție, mai mult sugerînd decît afirînd, iar contactul cu pictura i-a îmbogățit și capacitatea de a sesiza bogăția cromatică a naturii și știința armoniilor discrete, valoarea griurilor și brunurilor, cunoașterea legilor compoziției și a puterii evocatoare a naturii statice.

Ermil Rădulescu, Însemnări din Expoziție. Elogiu artei fotografice. Extras din ziarul „Drum Nou” (Brașov) Nr. 12.060 din 6 noiembrie 1983.

Admirînd expoziția de artă fotografică a lui Mircea Farla, mă gîndeam cît a devenit de impropriu reproșul care se mai face încă unor plasticieni că nu transfigurează, ci... fotografiază. Criticul în chestiune este precis rămas la o imagine desuetă de pe cînd aparatul de fotografiat calcina realitatea brută, cu indiferență și banal. Astăzi, genul acesta de copiere se mai poartă numai la „poza” pentru diferite acte și la diferite sărbători de familie. Autorii sînt pur și simplu fotografi și nu profesioniști ai instrumentației și laboratorului. Și spunînd aceasta, nu vrem deloc să minimizăm pe purtătorii aparatului de fotografiat, vrem numai să facem delimitarea care se impune.

Mircea Farla, artist cu un impresionant palmares național și internațional, reabilitează, asemeni altor frațoi ai săi, vechea tehnică de lucru. O reabilitează în sensul propulsării ei pe coordonate de-a dreptul fascinante, o desprinde de „solul” clasic, precum racheta Interplanitară. Aparatul său se transformă astfel într-un minunat penel, cu un bogat laborator de inventivitate și creație. În planul prim se află omul. Mircea Farla este, indiscutabil, un excelent portretist, dar unul dintre acela care știu și au aplicație să pună în lumină portretul compozițional. E un joc de-a dreptul minunat să găsești chipul omului într-o suită de complexe imagini. Îl vedem întîi, deîntîi de unele sale, de îngîndurările, melancoliile și revelațiile sale. Dar îl vedem, și aici ni se pare a interveni surpriza, și pe cel intrat în mitologie sau știut de noi personaj celebru de literatură. Dacă sîntem atenți, inter-

Ierența dintre ipostaze ne apare ca deosebit de interesantă. Și întru totul ustificată, motivată de artist. Pentru că în cazul persoanelor intrate în conștiința lumii, între omul real, semenul nostru și statura literară, mitologică nu pot exista distanțe. Li desparte, știm, doar un grad de generalizare, de înmânuncheri de însușiri ideale, în virtutea asprății dintotdeauna a artei spre perfecțiune, spre model.

Ne-am aprit mai mult asupra acestui aspect deoarece avem credința că este caracterizant pentru creația lui Mircea Făria. Ceea ce nu înseamnă că nu am simțit fiorul poetic care străbate peisajele, scenele de gen, eseurile. Cu toate conturează profilul unui artist de excepție ce reușește ca fiecare lucrare să reprezinte un eveniment emoțional. Iată, ne-a frapat și fina ironie. O ironie difuză, ca să zicem așa, insinuată cu duioșile și plăcută teatralitate. Am numit compoziția „Margareta în oglindă”. Imaginea fotografică surprinde răsfrângerea de dulce feminitate a florei de... margarete într-o superbă oglindă venețiană. Cît de ușor s-a scris poemul!

Expoziția lui Mircea Făria, de la sala „Arta”, constituie o invitație la redescoperirea relevantă a artei fotografice, este, dacă vreți, un album „răsfolit” pe simeze, o încintare a minții sufletului și, înainte de toate, un act de cultură de cea mai bună calitate. Deci, să adresăm cuvinte de laudă organizatorului — clubul muncitoresc „Tractorul”. Cu speranța că artiștii fotografi din Brașov vor avea în această manifestare un model și un imbold.

Ilie Călian, „Audiovizual și Diaporama”. Extras din ziarul „Făclia” (Cuj-Napoca), Nr. 11513 din 9 decembrie 1983.

Colecția „Foto-Film” a Editurii tehnice a publicat, recent, cartea **Audiovizual și diaporama**, constând din cinci secțiuni semnate de șase autori, în coordonarea lui Eugen Iarovici. Primă încercare la noi și una dintre puținele din bibliografia mondială, cartea are valoare și teoretică și, mai ales, practică. Volumul se deschide cu „Considerații estetice” de Gh. Achitei, în care cunoscutul estetician — plecând de la specificul dezvoltării artelor plastice, fotografiei și filmului, colajului și fotomontajului — încearcă să stabilească statutul estetic al diaporamei, încadrând-o excesiv de prudent, în rîndul „artelor virtuale”. Introducerea aceasta are meritul de a-i familiariza pe diaporamiști cu câteva importante noțiuni din estetica artelor vizuale și, sperăm, de a-l descuraja pe cei lipsiți de har și de bunăvoința de a-și însuși minime cunoștințe estetice, fără a căror cunoaștere realizarea diaporamei este imposibilă. Cel de al doilea capitol îi aparține lui Mihai Dimitriu, care privește „Diaporama în perspective afirmări”, pledînd cu trageră de inimă pentru extinderea ei în cluburi, case de cultură etc., inclusiv la studenții de la secția de regie a I.A.T.C. Pledoaria sa folosește ca argumente posibilitatea utilizării diaporamei în publicitate, propaganda turistică, drept material didactic și științific etc. Este de fapt un mod de a o introduce în preocupările îndrumătorilor culturii pe ușa din dos, evitînd discuția despre potențialul artistic al diaporamei.

Dar dacă cei doi teoreticieni sînt excesiv de prudenți (însă nici filmul, nici fotografia n-au fost văzute inițial în deplinătatea potențialului lor artistic), practicienii orientează concret cititorul asupra modului cum se concepe și se face diaporama. În cel mai consistent capitol — „Compendiu de măiestrie” —, Eugen Iarovici lămură termeni, propune definiții și explică simplu cum se poate realiza o bună diaporamă, oprindu-se atît asupra unor aspecte generale (gîndirea diaporamistă, diaporama ca artă-spectacol, limbajul vizual și prioritatea imaginii, rolul scenariului), cît și asupra practicii și tehnicii de lucru (de la panoul de desfășurare la sudarea secvențelor, topirea imaginilor, multi-si polivizualizarea etc.). În al capitol, Fred Nuss dă

soluții concrete la problemele pe care le ridică „Sonorizarea și capcanele ei”, descriind aparatul și utilizarea ei. În sfîrșit, Paul Agarici și Adrian Orădan prezintă elemente tehnice ale proiecției (diapozitivul, proiectoarele, topirea înlîntuită, ecranul și tehnicile de proiecție), cu prezentarea termenilor tehnici internaționali. Chiar dacă nu insistă suficient asupra componentelor conceptuale — în speță asupra scenariului, practicienii acceptînd și varianta alcătuirii diaporamei din ce se găsește prin arhiva fotografului, deci a unei geneze mai mult întîmplătoare —, reiese cu claritate din aceste capitole necesitatea de a gîndi diaporama cu rigoare și în termenii altei arte decît fotografia „frumoasă”.

Este de așteptat ca această carte să fie utilă și diaporamiștilor clujești — unele activează cîteva dintre cele mai importante nume din țară — și mai ales începătorilor, care vor avea încă un argument pentru a se dedica diaporamelor, în deplină cunoștință de cauză, fără biibitell și improvizatii.

arhiva fotografică rămasă de la Primoli se dovedește a fi o arhivă a istoriei (ambientale) în general, dar și a celei artistice și literare în special. Între 1888–1905, Giuseppe Primoli „a scris”, cu ajutorul aparatului de fotografiat, romanul în imagini al epocii sale.

Prof. Virgiliu Jireghie. **Sportul și arta fotografică**. Extras din ziarul „Flacăra Roșie”, Nr. 11 084 din 25 decembrie 1983.

Motociclismul, acest sport al bărbăției și curajului, și-a găsit în municipiul Arad numeroși piloți-alergători, consacrați la concursurile naționale și internaționale, dar și numeroși „miocrobiști” ce-și manifestă admirația și dragostea în diferite ipostaze. Un exemplu în acest sens îl constituie și expoziția de fotografii artistice, sugestiv intitulată **Om și motocicletă**, aflată la a III-a ediție, în care artiștii fotografi membri ai prestigiosului Foto-club — Arad, omagiază prin imagini alb-negru și color curajul, tenacitatea, măiestria acestor cavaleri ai ghidonului.

Cele 99 de imagini expuse pe simezele sălii de expoziție ale Casei de cultură a sindicatelor, semnate de 22 de artiști fotografi, ne introduc direct în atmosfera marilor curse de motocicliști, desfășurate pe străzile municipiului nostru sau în tumultul tribunelor, curselor de dirt-trak.

„Beția” vitezei, „beția” imaginii prelucrate în laborator, innobilată prin titlul de solarizare o reprezintă Ștefan Lazăr în lucrarea **Studiu**, veritabilă „grafică” fotografică distinsă cu premiul Foto-clubului-Arad.

Adalbert Janot (A.A.F.), pilot de viteză cu rezultate motocicliste remarcabile prin anii 1956–1966 își demonstrează măiestria și în arta fotografică prin lucrarea **color în viraj**. Contrastul cularilor, efectul de culoare, alături de celelalte calități fotografice au determinat juriul să acorde acestei lucrări premiul Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă Arad.

Artiștii fotografi Aron Ardelean, Mihai Bolez, Anton Knapp, Nandor Milko, adevărați „vrăjitori” ai instantaneului fotografic, expun lucrări sugestiv intitulate: **Sincronism**, **În plin efort**, **Start la 1300 cmc**, **Solitonul** ce demonstrează capacitatea de concentrare și intuirea fotografică a momentului optim de obturare.

Despre tensiunea incendiară a marilor curse de motocicliști ne vorbesc fotografiile semnate de Ioan Moț, Irina Nagy Gyurice, Gh. Bărbos, Petru Szekely, Viorel Muscă.

De o bună primire s-au bucurat și diapozitivele pe temă „moto”, prezentate de Carol Ehlig, dar mai ales diaporama **Cursa** de Ing. Valeriu Bogdan.

Surpriza expoziției a fost filmul pe 8 mm color **Motociclism după 13 ani** realizat de adislaue Weber și Nicolae Birta, film ce conturează în imagini bine alese, comentariu (muzică) elevat, o scurtă istorie a motociclismului arădean.

FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ

Documentul 216

PROCESUL VERBAL AL REUNIUNII COMITETULUI DIRECTOR FIAP

Reims (Franța) 22-27 iunie 1983

1 - La 22 iunie, ora 20,30 Comitetul Director (CD) se întrunește pentru a proceda la selecția candidaților la distincția MFIAP. Prezenți: D-na O. Bretscher, D-nii P. Maffait, G. Millozzi, S. Ristic, J. G. Seckler, M. Dorikens, H. Jost și S. Comănescu. Precum și d-nele E. Jost și L. Dorikens și D-l J. Thouvenot (președintele Comisiei Audiovizuale).

Din 11 candidați din 7 țări diferite, 6 candidați din 5 țări primesc titlul de „Maestru Fotograf FIAP”. Distincția MFIAP este decernată lui: Dd. Georges Blom, Belgia: „Scufiile din Gand” (reportaj, negru-alb)
Dl. S.K. Gajree, Australia: (fotografie natură, negru-alb)
Dl. M.Y. Ghorpade, India: „Lumina soarelui și umbre, Jurnalul unui fotograf indian despre viața în ținut sălbatic” (negru-alb)
Dl. Giuseppe Pallazzi, Italia: „Suscita și Umbra” (peisagii, color)
Dl. Per Romdal, Danemarca: „Lumină și Umbră” (detalii, culoare, procede pozit - pozitiv)
Distincția MFIAP AV este decernată lui: Dl. Louis Dickers, Belgia: „De Boer die sfer” și „Wrong Planet” (diaporamas)
II - La 23 iunie CD se întrunește pentru sesiunea sa ordinară.
Prezenți: Dl. M. Van de Wijer, Dna O. Bretscher, Dnii P. Maffait, G. Millozzi, S. Ristic, J. G. Seckler, M. Dorikens, H. Jost și S. Comănescu precum și d-nele E. Jost și L. Dorikens.
1 - La ora 8,30 președinta, Dna O. Bretscher, deschide ședința urînd tuturor bun venit.

2 - Procesul verbal al reuniunii CD din 24 și 25 septembrie 1982 de la San Marino este aprobat în unanimitate.

3 - Casieria: Casierul, Dl. H. Jost, prezintă documentul și propunerea de fixare a cotizației, pe care le-a pregătit pentru Congres: aprobat în unanimitate. Secretarul General, Dl. M. Dorikens remarcă, că tarifele postale au crescut de curînd de la 20 la 25%, ceea ce va însemna o ridicare sensibilă a cheltuielilor secretariatului.
Țările următoare nu au plătit încă cotizația lor pentru 1983: Bulgaria, Canada (NAPA), Chile, Columbia (susținută de Elveția), Scoția, Ungaria, Israel, Nigeria, România, Singapore, Sri Lanka, Cehoslovacia, Tailandă, Uruguay.

Două țări pun probleme destul de serioase: Egiptul și Nigeria nu răspund la nici un apel.

Două altele țări au făcut cerere de afiliere: Coreea de Sud (Photo Artists' Society of Korea) și Panama (Club Fotografico de Panama). CD aprobă aceste afiliere, care vor fi prezentate Congresului. Clubul Fotografic din Panama caută un susținător membru FIAP pentru plata cotizației.

4 - BIENALELE:

Cea de a 13-a Bienală pentru Diapozitive va avea loc la Anvers (Belgia) de la 20 la 24 octombrie 1984. Cum „Photokina” de la Köln se termină la 16 octombrie 1984, datele de 17, 18 și 19 octombrie 1984 ar fi foarte potrivite pentru a organiza o reuniune a CD la Anvers.
Dl. P. Maffait, care ia conducerea Serviciului Biennale va intra în contact pentru organizările de Biennale în 1986 și 1988.
Problema obiectului „Cupa Lumii” devine urgentă. Contactările făcute cu Zentrale Kommission Fotografie din RDG, pentru confecționarea acestei cupe nu au reușit. Secretariatul a primit două reacții pozitive la apelul lansat în procesul verbal al reuniunii CD de la San Marino (Doc. 209, 13), adică de la Turcia și Grecia. CD mulțumește din toată inima conducerilor IFSAK și Federației grecești. Se va urmări.

5 - RELAȚII CU DIVERSE ȚĂRI:

Insula Maurice: Dl. N.O. Dreepaul caută contacte cu celelalte insule din Oceanul Indian. CD îi mulțumește din toată inima. FNSPF (Franța), susținătoare a Insulei Maurice primește o corespondență voluminoasă, dar regretă că, contactele fotografice rămîn minime. CD insistă pe lângă AAPIM pentru a face să parvină colecții de fotografii și diapozitive la FNSPF, pentru a crea o veritabilă colaborare fotografică.

Columbia: CD confirmă că, de acum înainte „Clubul Camaraz” va reprezenta FIAP în Columbia, așteptînd formarea unei veritabile federații naționale.

America de Sud: Dl. R. di Giulio, Reprezentant Continental a trimis un raport foarte detaliat. CD apreciază eforturile Dlui di Giulio, care încearcă să contacteze țările din America Latină și așteaptă rezultatele cu răbdare.

Statele Unite: Dl. A. Bekker noul ofițer de legătură își dă toată osteneala pentru ca saloanele americane să ceară patronajul FIAP. El a cerut mai multe clarificări cu privire la regulamentele saloanelor. CD discută în detaliu și secretarul general va pune pe Dl. Bekker la curent cu rezultatele acestor discuții.

Dl. R.L. Emy, fost ofițer de legătură FIAP în SU și membru individual a cerut, ca, concursul „Young Photographers' Showcase” pe care îl organizează pentru PSA să fie menționat pe listele saloanelor FIAP. Cum toate saloanele care figurează pe aceste liste contează pentru distincții, este imposibil să se menționeze în ele un salon, care să nu aibă Patronajul, Totuși, CD decide și aceasta de acord cu Comisia de Tineret, că, concursul „Young Photographers' Showcase” va putea în mod excepțional să dispună de o medalie de bronz FIAP.
R.D.G. Zentrale Kommission Fotografie a R.D.G. ridică încă odată problema drepturilor de intrare în saloanele Internaționale. CD constată că, totuși sînt un număr mare de saloane sub patronaj FIAP, care nu cer nici un drept de intrare, sau fac condiții speciale celor care au probleme de schimb. (NB: aceste condiții speciale nu figurează pe listele FIAP, dar pot fi cerute de la organizatori). Dl. S. Comănescu face remarcă, că este ușor pentru organizatorii de saloane internaționale cu patronaj FIAP să propună altor saloane reciprocitate: organizatorii de saloane pot foarte bine să se înțeleagă între ei.

Japonia: Dl. S. Masuda a contactat diverse servicii din FIAP și propune ajutorul său pentru FIAP în Japonia. Această propunere este primită de către CD cu entuziasm, căci în acest moment contactele cu Japonia nu sînt satisfăcătoare. Secretarul general va scrie neapărat Dlui S. Masuda.

6 - PREZENȚA LA CONGRES A PERSOANELOR CARE NU SÎNT DELEGAȚI:

CD a crezut că e bine, să deschidă ușile Congresului la cît mai multe persoane posibile, dar Dl. L. Dieter, președinte al VDAV (RFG) a făcut cunoscut, că are obiecțiuni mari contra prezenței la Congres a persoanelor, care nu sînt delegați oficiali. CD constată că, de fapt un Congres se compune din două părți distincte:
- ședințele administrative organizate de către secretariatul general, și unde trebuie să se respecte statutele FIAP întocmai (reprezentanții, drept de vot, ordinea de zi, etc.)
- toate manifestările fotografice și culturale, care completează această parte oficială și care nu sînt sub responsabilitatea FIAP. Acolo, e bine să se atragă cît mai multă lume posibil, așa încît organizarea unui Congres să poată fi financiar posibilă și deasemeni pentru a asigura strălucirea FIAP-ului.

Vice-președintele S. Ristic remarcă, că FIAP are cu adevărat dreptul de a contacta indiferent ce organism dintr-o țară, cu condiția ca aceste contacte, să nu dăuneze federației membre a FIAP-ului și să constituie un aport la fotografia internațională. CD reafirmă totuși, că afirmarea unui membru individual oricare ar fi el, nu va fi niciodată posibilă fără aprobarea federației naționale respective.

7 - PROPUNEREA PREȘEDINTELUI VDAV, DL. L. DIETER CU PRIVIRE LA SERVICIUL JATRONAJ:

În momentul acesta, cînd se acordă un patronaj, Serv. Patronaje trimite diploma celelalte documente direct organizatorilor salonului, cu notificarea de atribuire a patronajului federației naționale.
Dl. Dieter propune schimbarea acestei proceduri și trimiterea diplomei și documentelor federației naționale. CD găsește că, acest lucru ar îngreua procedura și ar încălca federațiile naționale fără nevoie. Totuși formularea de cerere a patronajului trebuie să fie semnat de către federația națională și să poarte ștampila acesteia; deci, patronajul nu poate fi acordat fără incuviințarea federației naționale.

8 - PUNCTE PUSE PE ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI, DE SĂTRE FEDERAȚIILE MEMBRE:

Propunerea Suediei: Federația suedeză constată, că deseori saloanele internaționale nu trimit medaliile și premiile câștigătorilor sau fac acest lucru foarte tirziu și cere ca, Serv. de Patronaj să insiste pe lângă organizatorii saloanelor, să prevadă dată precisă pentru trimiterea premiilor. Între timp Serv. Patronaje a inclus recomandările cu privire la trimiterea premiilor în „regulamentul-tip”, care a fost trimis tuturor organizatorilor de saloane.

Propunerea Israelului: Asociația Israelului de Fotografi Amatori ar dori, ca regulamentul saloanelor să nu prevadă numai un format maximal pentru fotografii, ci și un format minimal. CD este de părere, că este bine a se recomanda un format maximal (în vederea reglementărilor Uniunii Poștale Universale - a se vedea Documentul FIAP 209, paragr. 14), dar că trebuia lăsată toată libertatea organizatorilor de saloane în ceea ce privește formatul minimal. Trebuie mai ales să se evite, a se exclude de exemplu procedeele cu dezvoltare instantanee. Se recomandă organizatorilor de saloane, să ceară, ca fotografiile de format mic să fie montate pe un suport ușor de exemplu de 30x40 cm.

Propunerea Belgiei: Federația belgiană a propus, ca titlul de MFIAP să poată de asemenea fi obținut prin prezentarea unui dosar de 20 dispozitive. CD a luat avizul Comisiei Color din FIAP și de asemenea de la Comisia Audiovizuală. Aceste două instanțe sint de acord cu CD de a menține poziția luată pînă acum, adică fotografiile specializați în dispozitive au destule posibilități de a obține titlul MFIAP pe căile prevăzute în regulamentul actual. Sau ei mai pot face copii pe hirtie (ceea ce devine din ce în ce mai ușor cu noile procedee, și desigur nu este mai greu decît să se facă copii după negative) sau ei mai pot face montaje audiovizuale. CD estimează că, desigur nu înseamnă a cere prea mult unui candidat la cea mai înaltă distincție fotografică, care preînde a fi un „maestru în fotografie”. Cantitatea de muncă cerută pentru a produce 20 dispozitive nu este deloc comparabilă cu cea cerută pentru a prezenta un portofoliu bun, nici cu cea cerută pentru a face două montaje audiovizuale bune (așa cum este prescris pentru titlul MFIAP AV). CD va susține acest punct de vedere la Congres.

Propunerea Indiei: Actualmente regulamentul MFIAP prevede, ac numai 10 din 20 de fotografii prezentate pentru un dosar MFIAP să rămîna la FIAP. Pînă acum toți candidații au donat întreaga colecție. FIP propune a se schimba regulamentul, pentru ca să fie păstrate toate cele 20 de fotografii. CD este foarte favorabil acestei propuneri și o va susține la Congres.

Propunerea Franței: Atunci cînd un candidat la distincția MFIAP prezintă dosarul său sub forma unei cărți, mai multe probleme se pun:

- nu este posibil a expune colecția pe sizeză

- nu este posibil de a extrage din colecție o fotografie pentru colecția Istorică. FNSPF propune, a se cere atunci autorului, să procure FIAP-ului de asemenea 20 copii separate. CD este de acord.

Propunerea Olandei: BNAF dorește o distincție deschisă la Congres, pentru a găsi un mod alternativ de a obține titlul AFAP, adică nu bazat pe acceptările din saloane. CD va lua cunoștință de propunerile, care rezultă din această discuție cu cel mai mare interes.

9 - REVISTE AGREATE DE FIAP :

CD se declară de acord, pentru ca următoarele reviste să apară cu mențiunea „revistă agreată de FIAP :

„Photo-Foto” revistă a AAPIM din insula Maurice

„Viewpoint” revistă a PSHK din Hong Kong

„Il fotoamatore” revistă a FIAP din Italia

„Kamera Lehti” revistă a SKL din Finlanda

„Foto Notes” revistă a CIF din Italia CD precizează, că ultima revistă „Foto Notes”, care nu este o revistă federală, obține mențiunea „revistă agreată” cu condiția explicită, ca publicația să nu fie împotriva intereselor FIAP.

„Club Cameras” din Columbia de asemenea a cerut agrementul pentru revista „Fotografia Contemporană”. CD nu poate acorda agrementul înainte de a fi văzut un eșantion de la această revistă.

10 - RELAȚII CU UNESCO :

DI. C. Arnalde, reprezentant al UNESCO (departamentul dezvoltare a sistemelor de comunicare) a venit la Reims și s-a întreținut cu cîțiva membri ai CD. CD se bucură, că contactele cu UNESCO sînt din ce în ce mai numeroase.

Reprezentantul FIAP pe lângă UNESCO este de acum înainte vice-președintele J.-G. Seckler. Interlocutorul său la UNESCO este DI. J.-B. de Weck (Șef al Diviziei de legătură cu publicul).

Vice președintele J. G. Seckler a avut contacte frecvente cu UNESCO ; el a încercat să obțină puțin ajutor pentru organizarea Congresului, dar fără succes. Concursul „Tineretul în anii 80” a fost anunțat în țările noastre membre. CD este foarte favorabil acestui gen de concurs, totuși președintele remarcă, că sînt totuși două mari probleme : termenele sînt întotdeauna prea scurte, și

fotografiile nu sînt returnate autorilor. Se cerețarul general a semnalat în mod clar acest ultim fapt atunci cînd a anunțat acest concurs.

FIAP a primit un chestionar de la UNESCO privind pirateria materialelor imprimate, imaginilor, filmelor, etc. Vice președintele J.-G. Seckler a multiplicat acest chestionar pentru a fi distribuit delegaților, așa încît fiecare țară, să poată răspunde.

11 - COMISIILE ȘI SERVICIILE :

Comisia Color de curînd creată a pregătit un raport pentru a fi aprobat ed către CD, care laudă prudența acestei comisii, ce este exemplară. Toate comisiile ar trebui să facă la fel, adică să nu divulge niciun text, care nu este aprobat de CD. S-ar putea ca, membrii comisiilor, chiar cu cele mai bune intenții, să ia unele decizii, a căror repercusiuni să nu le poată măsura. CD are mai multă experiență și poate mai bine să aprecieze consecințele unei decizii. Cd discută în detaliu textul propus de către Comisia Color. Secretarul general va comunica rezultatele acestor discuții dlui J.-C. Menneron, președinte a Comisiei Color. Cd exprimă întreaga sa încredere în DI. Menneron și echipa sa.

COMISIA DE STEREOFOTOGRAFIE : VDAV (R.F.G.) s'a declarat de acord să organizeze o astfel de comisie. DI. F. Waack este propus ca președinte.

SERVICIUL RELAȚII CU INDUSTRIA : DI. J. Burgess i Martisella, d'Andorra, propune crearea unui serviciu, care se va ocupa să facă cunoscut FIAP-ul industriei. CD este foarte favorabil acestor două proiecte și va propune Congresului crearea lor.

12 - STATUTELE :

Președinta a rugat pe Dr. jur. P. Gmür, președintele federației elvețiene (ASPA), să revadă statutele FIAP. DI. P. Gmür a făcut cunoscut, că nu este vorba de a critica statutele existente, ci de a aduce idei noi ; le va prezenta la Congres. La rîndu său secretarul general a găsit unele anomalii în statute.

DI. S. Comănescu a pregătit traduceri ale statulelor în engleză, spaniolă, rusă și germană, care vor fi publicate îndată ce revizile au fost făcute.

Cd mulțumește mult dlui E. Pamies din Spania pentru traducerea în spaniolă.

13 - Ca urmare a unei cereri a APS (Austria) CD va face tot posibilul pentru a anunța eventuale „teme” (ca „fotografatul mortor al timpului său”) mult timp înainte.

14 - NOMINĂRI Hon E. FIAP :

la propunerea federațiilor naționale :

- DI. Kwang Man Soo (Sabah)

- DI. Walter Klein (RFG)

- DI. Giorgio Appendino (Italia)

din oficiu de către CD :

- DI. Bruce B. Given (Noua Zeelandă)

- DI. Roger Bouchéty (Franța)

- DI. Gérard Antoine (Franța)

- DI. Freddy Mary (Belgia)

- Dna Evelyn Jost (RFG)

CD amintește, că distincția Hon. EFIAP nu este decernată decît persoanelor, care au adus servicii eminente FIAP-ului. Numărul total de Hon. E. FIAP în lume ajunge astfel : numărul limită prevăzut de 300 este deci aproape atins.

NOMINĂRI ES. FIAP :

din oficiu de către CD :

- DI. Neezam Oodln Dreepaul (Insula Maurice)

- DI. Hernan Jaramillo Ramirez (Columbia)

- DI. Johan Du Pré (Belgia)

- DI. Roland Coenraets (Belgia)

- Dna Brenda Given (Noua Zeelandă)

- Dna Suzy Bouchéty (Franța).

Președinta închide ședința către ora 18. III. — La 27 iunie după închiderea Congresului, membrii CD prezenți se întrunesc pentru a lua deciziile următoare :

15 - CD roagă cu insistență pe toți delegații la Congres de a se abține de la remiterea de cadouri oficiale pentru FIAP sau membrilor CD, în timpul ședințelor oficiale ale Congresului.

16 - Pentru a diminua cheltuielile pentru organizatorii Congreselor viitoare, CD decide, ca în viitor traducătorii (toare) oficiale vor fi prezenți NUMAI LA ȘEDINȚE ADMINISTRATIVE ale Congreselor. Conferințele, mesele rotunde, etc. nu vor fi în mod necesar traduse. Conferențiarilor vor fi întotdeauna rugați, să aducă un text scris cu cel puțin un rezumat în alte limbi. Limba, în care o conferință este ținută, va fi anunțată.

17 - Așa cum a fost și la al 16-lea și 17-lea Congres, Comisiile și Serviciile vor fi rugate cu insistență să pregătească pentru Congres un raport scris în trei limbi, pentru a fi remis secretariatului înainte unei date limită, care le va fi indicată de către secretarul general.

Bremgarten, 27 iulie 1983

ss. Odette Bretscher
președinta FIAP

Gent, 23 iulie 1983

ss. Liliane și Maurice Dorikens
Editori ai procesului verbal

FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ

Document 217 F

PROCESUL VERBAL AL CELUI DE AL 17-LEA CONGRES FIAP

Reims (Franța) 22 - 27 iunie 1983

1 - APELUL DELEGAȚIEI :

Următoarele 39 țări sînt prezente sau reprezentate : Andorra, RF Germania, RDG, Argentina, Australia, Austria, Brazilia, Bulgaria, Canada, Cipru, Colombia, China, Danemarca, Spania, Finlanda, Franța, Grecia, Marea Britanie, Hong Kong, Ungaria, India, Italia, Luxemburg, Insula Maurice, Polonia, Portugalia, Olanda, România, Sabah, Singapur, Suedia, Elveția, San Marino, Cehoslovacia, Turcia, URSS, Jugoslavia, ca și Bangladesh și Malta (a se vedea în cele ce urmează cap. 8). Secretarul general constată că, mai mulți delegați nu sînt în posesia cartei lor de drept de vot ; în plus unele delegații nu s-au anunțat la secretariat, ceea ce este contrar statulelor.

2 - Președinta Dna O. Bretscher, face apel la Dnii J. Bernucci din San Marino și J. Peeters din Belgia pentru a face despulerea scrutinului.

3 - Înaintea deschiderii oficiale a Congresului președinta constată, că în sală mai multe persoane sînt prezente, care nu sînt delegați oficiali. Comitetul Director (CD) e fericit să-l primească. Articolul VII, par. 1 din statute prevede că, „flecare din federațiile

afiliate poate desemna o delegație de una pînă la trei persoane"; însă pe de altă parte articolul VII, jurisprudență cap. 7, permite CD să invite persoane. Președinta întreabă dacă sint delegații care au obiecțiuni față de prezența acestor „invitați”. Nu există nici o obiecție în cadrul întrunirii. Dl. L. Dieter (VDAV – RFG) face remarcă, că acest vot nu privește decît persoanele prezente în acest moment, dar eventual poate avea obiecții contra prezenței al altor persoane. Dl. P. Gmür (ASPA – Elveția) propune să se publice o listă de invitați înainte. Secretarul general prevede, că acest lucru va fi imposibil, întrucît chiar o mare parte din delegații nu a fost anunțată. Sîngura soluție ar fi de completat o listă la intrarea în sală.

4 – Președinta deschide oficial congresul. Urează bua venit tuturor și speră, că congresul se va desfășura într-un climat de înțelegere mutuală.

Onorează memoria D-lor Papakiriakou (Grecia), A. Léonard (Franța) și F. X. Keller (Franța), dispăruiți după cel de al 16-lea Congres. În numele întregii reuniuni urfă sincere condoleanțe președintelui de onoare Dr. M. Van de Wijer, cu ocazia decesului soției sale.

Următoarele persoane s-au scuzat :

Dl. Roland Bourigeaud, vice președinte onorar FIAP

Dl. Pierre Montel, președintele salonului Fotografiei și Cinematografiei din Paris

Dl. Robert Seguin, secretar general al Sindicatului Materialelor Foto-Cinema.

5 – Vice-președintele J. G. Seckel, președintele FNSPF (Franța), mulțumește firmelor KODAK – Franța, AGFA – Franța, IIFORD – Franța, FUJI – Franța și Guilleminot, care au bine voit, să susțină organizarea acestui Congres prin donații diverse.

6 – Președintele de onoare, Dr. M. Van de Wijer se adresează reuniunii. Se declară foarte fericit de a putea asista la acest Congres. Își exprimă urarea, că fotografia să poată mereu constitui o legătură de prietenie între popoare, în ciuda dificultăților, așa cum a sperat, atunci cînd a fondat FIAP-ul în 1950.

7 – Procesul verbal al Congresului al 16-lea (Doc. 202) este aprobat în unanimitate.

8 – AFILIERI :

După Congresul al 16-lea cinci organizații naționale au cerut afilierea lor la FIAP : Egyptian Photographic Society (sub susținerea materială a federației finlandeze) Photographic Society – Malta (sub susținerea materială a SDF – Danemarca) Bangladesh Photographic Society (sub susținerea materială a D-lui și D-nei L. Frenning) Photo Artists' Society of Korea Club Fotografico de Panama (care este în căutarea unui „susținător”)

Secretarul general constată că, în ciuda tuturor eforturilor federației finlandeze de a stabili o colaborare fotografică, nu există niciun răspuns din partea lui Egyptian Photographic Society, care în plus nu reacționează în niciun fel față de secretariatul general. Pare inadmisibil, că Finlanda să plătească cotizația pentru o societate fotografică, care nu răspunde. Pe aceste considerații Egyptian Photographic Society nu este admisă ca membră FIAP. Celelalte afilieri sint aprobate în unanimitate.

Cum delegații Maltei sint prezenți la Congres și Dl. și Dna T. Frenning reprezintă Bangladesh, aceasta face ca numărul țărilor prezente sau reprezentate la Congres să ajungă la 39.

Dl. C. Psaila, delegatul Maltei mulțumește adunării și recunoștința societății fotografice din Malta față de Danemarca înminind D-lui Faffait o cupă.

Cazul Țării Basce : Spania nu are încă o adevărată federație națională : formarea sa este în curs și CD este ținut la curent cu progresele făcute. Țara Bască a cerut posibilitatea de a continua situația așa cum s-a decs la al 15-lea și 16-lea Congres. Se aprobă în unanimitate.

9 – Secretarul general, Dr. M. Dorikens determină situația sistemului de susținere materială (a se vedea documentul separat „Raportul Secretariatului General”). La cererea sa Malta, Colombia și Bangladesh au trimis la Congres un raport scurt asupra susținerii materiale.

10 – Secretarul general prezintă un raport. (a vedea documentul separat „Raportul Secretariatului General”).

11 – Președinta felicită pe reprezentanții lui VDAV (RFG), care sărbătorește 75 ani anul acesta și pe reprezentanții lui Suomen Kamerasseurojen Litto (Findania) care tocmai și-a sărbătorit 50 ani, precum și pe FNSPF (Franța) care a sărbătorit 90 ani în 1982.

12 – Dl. P. Tausk din Cehoslovacia oferă președintei un fac-simil al mesajului de pace al Regelui George al Beomiei (1462), din partea artiștilor fotografi cehoslovaci. Președinta mulțumește. Dl. Tausk propune a se trimite o telegramă de bune urări conferinței pentru pace, care se ține la Praga. Dr. jur. P. Gmür (Elveția) se opune trimiterii : FIAP trebuie să se ocupe de fotografie și de nimic altceva. Președinta recitește art. I, par. 2 din statutul FIAP care spune : „orice considerații de ordin politic, ideologic sau confesional sint cu totul excluse din activitățile FIAP-ului” și constată că statutul interzice orice demers de felul propus de Dl. Tausk. Adunarea votează și respinge propunerea D-lui Tausk cu 27 voci contra și 7 voci pentru.

13 – Trezorerul Dl. Jost citește raportul său. Dl. E. Wanderscheid din Luxemburg citește raportul Comisariilor de Conturi și compimentează pe Dl. Jost și CD, care au reușit să cheltuiască mai puțin. Secretarul general felicită pe trezorier și pe Dna Jost și precizează, că este o adevărată plăcere de a colabora cu ei. Rapoartele trezorierului și ale Comisariilor de Conturi sint aprobate în unanimitate.

Dnii Wanderscheid și Schmit din Luxemburg sint realeși Comisari de Conturi cu mare majoritate.

Președinta citește propunerea CD relativă la fixarea cotizației :

„Al 17-lea Congres este rugat, să decidă fixarea cotizației anuale la 400, – Dn (patru sute) începînd de la 1 ianuarie 1984. La fiecare doi ani cotizația va fi adaptată costului vieții din Europa, conform datelor statistice.”

Motivări :

– ultima majorare a cotizației a avut loc în octombrie 1976, cu ocazia Congresului de la Varna (Bulgaria).

– Între timp toate cheltuielile au crescut în mod permanent. CD a epuizat toate posibilitățile pentru a face față acestor majorări, reducînd la maximum cheltuielile.

– Este deci absolut indispensabil a se adapta în continuare cotizațiile membrilor noștri pentru a asigura în viitor continuitatea lucrărilor în curs.

– Cifrele noastre se bazează pe datele statistice care au legătură cuu indicele costului vieții în Europa. Întrădeavăr se știe din experiență, că cea mai mare parte din cheltuielile necesare sint ocazionate în Europa și că rata inflației este mai redusă.

– Această majorare va antrena deasemenea Suprimarea cheltuielilor de participare la Biennale, asigurînd astfel tuturor țărilor posibilitatea de a-și da concursul la aceste manifestații, în măsura în care cotizația lor a fost plătită.

Secretarul general remarcă, că în privința țărilor active, care participă la Biennale, aceasta constituie prea puțin o majorare ; tot așa pentru țările care plătesc în dolari, din cauza ratei de schimb.

Dl. A. Voellnagel (Polonia) remarcă, că țările din Europa de Est au enorme dificultăți la transferarea banilor. Propune ca aceste țări să plătească cotizațiile lor la o bancă din Germania de Est în mărci vest-germane.

Banii astfel acumulați vor fi la dispoziția FIAP-ului pentru scopuri realabile în țările respective (Imprimări, reuniuni, etc.).

Președintele asigură pe Dl. Voellnagel, că CD are o mare comprehensiune pentru țările care au dificultăți monetare, dar nu numai țările din Europa de Est sint de luat în considerare, aceleași probleme există și

pentru unele țări din America de Sud și Asia, și astfel de soluționări nu ar putea fi considerate în aceste cazuri.

Dl. H. Jost observă că, pînă acum cotizațiile din țările Europei de Est au ajuns întotdeauna punctual. Făcînd propunerea sa (adică propunînd de a nu mai cere plata pentru Biennale, ci de a majora cotizația) el s-a gîndit mai ales la țările care au probleme de schimb, și care în general nu pot face decît un singur transfer de bani, pe an.

CD va studia fără îndoială propunerea D-lui Voellnagel.

Vicepreședintele S. Ristic observă, că de fapt există două probleme distincte :

– propunerea CD de majorare a cotizației – a se găsi o soluție pentru țările care au probleme de schimb.

Președinta propune a se trece la vot propunerea CD. Dl. P. Tausk (Cehoslovacia) pretinde că delegațiile nu pot vota, pentru că ele nu erau la curent cu această propunere și trebuie să discute despre ele în țările lor, dar președinta răspunde că, propunerea a fost clar publicată în Procesul Verbal al reununii CD din septembrie 1982 (NB : a se vedea Documentul 209, cap. 3). Votul : pentru adoptarea propunerii CD : 30 voturi

Contra : 8

Abțineri : 7.

Deci propunerea este adoptată. (NB : pentru fixarea cotizației, statutele FIAP prevăd că se cere o majoritate de două treimi din votanți, această condiție fiind realizată).

Dl. A. Srednev (URSS) revine la propunerea D-lui Voellnagel. El anunță că, unele țări să gîndesc, să părăsească FIAP din cauza problemelor financiare, și că este absolut necesar ca, CD să facă ceva, pentru a permite țărilor din Europa de Est să plătească cotizația lor „în natură”, făcîndu-se executări de unele lucrări de ex. imprimări sau fabricări de materiale în Europa de Est. Secretarul general observă, că sint tot aceleași probleme de acum doi ani la al 16-lea Congres. După acest Congres, CD a făcut apel la toate țările respective, ca să trimită sugestiile concrete (Document FIAP 202, cap. 23) : nu s-a primit nimic. În plus, secretarul general a scris trei scrisori D-lui Srednev, dar nu a primit nici un răspuns. În plus, la al 16-lea Congres, Uniunea Ziarștilor din URSS a promis, să organizeze a 17-a Biennială FIAP, Alb-Negru, la Moscova (Vezi Doc. 202, cap. 17), dar nu a răspuns deloc nici la scrisori și nici la trimiteri de documente, așa că, Franța a trebuit să preia organizarea Biennalei a 17-a în ultimul minut. În aceste condiții secretarul general nu vede bine cum poate fi posibilă o colaborare ca aceea propusă de către Dl. Srednev.

SESIUNEA II A Congresului, vineri 24 iunie, ora 14.

14 – Alegerea membrilor CD :

Toți membrii CD s-au declarat de acord, să continue mandatul lor. Nu există nici o altă candidatură. Buletinele de vot sint distribuite și votul secret are loc. Dnii Bernucci și Peeters, însărcinați cu despuserea scrutului, numără voturile cu Dl. Kydenlous din Grecia. Sint 39 votanți : 37 buletine sint valabile, 2 ne-valabile. Toți membrii CD sint realeși :

– Dna O. Bretscher, președinta	36 voturi
– Dl. P. Maffait, vice-președinte	34 voturi
– Dl. G. Millozzi, vice-președinte	37 voturi
– Dl. S. Ristic, vice-președinte	34 voturi
– Dl. J. G. Seckler, vice-președinte	36 voturi
– Dl. M. Dorikens, secretar-general	35 voturi
(cu colaborarea Dnei L. Dorikens)	
– Dl. H. Jost, trezorier	36 voturi
(cu colaborarea Dnei E. Jost)	
– Dl. S. Comănescu, consilier	33 voturi

15 – BIENALELE :

Biennale prevăzute :

în 1984 : a 13-a Biennială pentru Diapozitive la Anvers (Belgia)

în 1984 : a 12-a Biennială pentru Fotografii Color în Turcia

în 1986 : a 14-a Biennială pentru Diapozitive în Canada

toate aceste propuneri sint adoptate în unanimitate.

În 1985 a 18-a Biennială Negru-Alb va avea loc probabil la San Marino, cu ocazia Congresului.

16 - RELATIILE CU UNESCO :

Vicepreședintele J.-G. Seckler raportează despre noile sale relații cu UNESCO (a se vedea și Documentul 216, cap. 10 - proces-verbal al reuniunii CD). Precizează că, Concursul UNESCO „Tineretul în anii 80” este o ocazie unică pentru țările membre ale FIAP-ului de a se manifesta în aceeași mare manifestare în sprijinul țărilor pe calea dezvoltării. Grație eforturilor membrilor săi, FIAP ar putea să urce o treaptă în afilierile la UNESCO.

DI. Seckler dispune distribuirea unui chestionar UNESCO despre pirateria (spolierea) de materiale imprimate, imagini, filme, etc. și roagă pe delegați să-i dispună completarea lor de către asociația lor și să-l returneze la UNESCO înainte de 15 iulie.

17 - PUNCTE PUSE PE ORDINEA DE ZI DE CĂTRE FEDERAȚIILE NAȚIONALE :

a - PROPUNEREA SPANIEI :

DI. E. Parnies delegatul Spaniei propune a se crea o „zi internațională a fotografiei”. Fiecare an are o dată fixă, toate țările membre FIAP ar organiza manifestări crea un mare lanț fotografic și de bună-fotografice. Astfel la o dată stabilită s-ar voinți în jurul pământului. Propunerea este adoptată.

NB.: facem aici un apel către toți membrii, să trimită propuneri documentate secretariatului FIAP pentru a defini o dată, care să aibă o semnificație internațională.

b - PROPUNEREA SUEDEI : Federația Suedeză constată, că deseori saloanele internaționale sau nu trimit medaliile și premiile câștigătorilor, sau fac acest lucru cu întârziere, și cer ca Serviciul Patronaj să insiste pe lângă organizatorii de saloane, pentru ca să prevadă o dată precisă pentru trimiterea premiilor. Între timp Serviciul Patronaj a inclus recomandări cu privire la trimiterea de premii în „regulamentul tip”, care a fost trimis tuturor organizatorilor de saloane.

c - PROPUNEREA ISRAELULUI : Asociația israeliană de fotografi amatori ar dori, ca regulamentul saloanelor să nu prevadă numai un format maximal pentru fotografii, ci și un format minimal. CD este de părere, că e mai bine a se recomanda un format maximal (în vederea reglementărilor Uniunii Poștale Universale - vezi Document FIAP 209, cap. 14), dar că trebuie să se lase toată libertatea organizatorilor de saloane în ceea ce privește formatul minimal. Trebuie de asemenea, să se evite excluderea de exemplu a procedurilor de dezvoltare instantanee. Se recomandă organizatorilor de saloane a cere, ca fotografiile de format mic să fie montate pe un suport ușor de format 30x40 cm. Propunerea Israelului nu este adoptată.

d - PROPUNEREA BELGIEI : Secretarul general citește propunerea federației belgiene, care cere ca titlul MFIAP să poată dăsemeni fi obținut prin prezentarea unui dosar de 20 diapositive. CD a consultat Comisia Color din FIAP și de asemenea Comisia Audiovizuală. Aceste două instanțe sînt de acord cu CD de a menține poziția luată pînă acum, și anume, că fotografiile specializate în diapositive au destule posibilități să obțină titlul MFIAP prin căile prevăzute în regulamentul actual. Ei pot, sau să facă reproduceri pe hirtle (ceea ce devine din ce în ce mai ușor cu nolle procedee și desigur nu e mai greu decît a face copii după negative), sau să facă montaje audiovizuale. CD consideră, că sigur nu înseamnă a se cere prea mult unui candidat la cea mai înaltă distincție fotografică, care pretinde, că este un „maistru în fotografie”. Cantitatea de lucru cerută pentru a produce 20 diapositive nu este comparabilă cu cea cerută pentru a prezenta un portofoliu bun, nici cu cea cerută pentru a face două montaje bune audiovizuale (cum este scris pentru titlul MFIAP AV). Nu s-a făcut nicio remarcă în adunare. La votare, propunerea Belgiei este respinsă în unanimitate.

e) PROPUNEREA INDIEI : Actualmente regulamentul MFIAP prevede, că numai 10 din 20 fotografiile prezentate pentru un dosar MFIAP, să rămînă la FIAP. Pînă acum toți candidații au donat colecția întreagă. FIAP propune a se schimba regulamentul, pentru ca cele 20 fotografii să fie păstrate. CD este foarte favorabil acestei propuneri. Adoptată în unanimitate.

f - PROPUNEREA FRANȚEI : Atunci cînd un candidat la distincția MFIAP prezintă un dosar sub formă de carte, se pun mai multe probleme :

- nu este posibil a expune colecția pe simeze

- nu este posibil a retrage din colecție o fotografie pentru colecția istorică.

NFSPP propune a se cere atunci autorului să procure FIAP de asemenea 20 de tiraje separate. Propunerea adoptată în unanimitate.

18 - BNAFV (Olanda) a cerut o discuție deschisă între delegați, pentru a găsi poate un mod alternativ de obținere a titlului AFIAP, adică nu pe baza acceptărilor la saloane. DI. J. Mansvel explică că, în țara sa sînt mulți fotografi buni, mai ales tineri, care se opun competiției, dar care ar dori totuși să solicite titlul AFIAP.

Nu sînt multe reacții în sală.

DI. J. C. Lourtill (Franța) remarcă, că sistemul actual de obținere a titlului AFIAP este relativ simplu și obiectiv, și că un sistem bazat pe judecarea unui dosar s'ar putea să nu fie realizabil la un nivel internațional.

DI. X. Argyris (Grecia) este de părere că, faptul de a pretinde acceptări în saloane internaționale este o promovare sigură pentru aceste saloane și FIAP, ca organism internațional trebuie să încurajeze schimburile internaționale. Un fotograf cunoscut în propria sa țară nu merită o distincție internațională.

DI. R. Knapp (RDG) remarcă, că fotografiile din țările socialiste nu pot lua parte la saloanele care pretind drepturi de intrare și sugerează ca expoziții personale în străinătate să fie luate în considerație.

Discuția nu ajunge la un rezultat. CD va considera cu atenție orice propunere concretă ce va fi trimisă.

19 - REMARCI ASUPRA STATUTELOR :

Dr. jur. P. Gmür, Elveția, a examinat statutele FIAP la cererea președintel. DI. P. Gmür a făcut o mare lucrare de analiză și de preparare. A plecat de la principiul de bază, că democrația trebuie să fie respectată : o minoritate nu poate niciodată să decidă pentru o majoritate. În plus, regulile trebuie să fie aceleași pentru toți. Pentru ca regulile să fie respectate trebuie enunțate clar, în așa fel ca toată lumea să le înțeleagă.

DI. Gmür face o expunere a lucrării sale. CD va examina cu multă grijă sugestiile sale, ca și toate acelea care îi vor mai sosi și va pregăti un document, care va fi trimis tuturor membrilor pentru consultare. Numai după aceea se va face o propunere definitivă Congresului.

20 - DI. L. Dieter, RFG, vede cu satisfacție, că noul proiect al statutelor garantează o mare autonomie a federațiilor naționale

21 - Comitetul de selecție pentru Colecția Istorică se va compune din :

- membrii CD

- DI. X. Argyris, Grecia

- DI. J. Peeters, Belgia

- DI. E. Parnies, Spania

- DI. J. C. Monnoron, Franța

22 - DI. X. Argyris, Grecia, face apel la toți editorii de reviste pentru organizarea de schimburi de clișee off-set (typons). Realizarea clișeeilor pentru periodice sau pentru cataloage este foarte scumpă și schimbîndu între ele revistele pot face mari economii. În plus, clișeele off-set permit un transport, ușor și puțin costisitor prin poștă. DI. Argyris înțelege că, revistele naționale preferă să publice fotografii din propria lor țară. Totuși revista greacă publică o rubrică „Fe-reastră spre.....” în care fotografia unei alte țări este prezentată și care are mult succes la cititori.

Facem aici un apel tuturor editorilor de reviste, să se pună în legătură cu DI. X. Argyris (Steumare street 40, Athènes GR-10-4-33). Președinta mulțumește DI. Argyris și urează succes acestei acțiuni.

SESIUNEA III a Congresului simbată 25 iunie, ora 8.30.

23 - AL 18-lea CONGRES :

Președinta prezintă adunării delegația din San Marino. Asociațiile Sammarinese. Fotomatori și-a prezentat candidatură pentru organizarea Congresului al 18-lea în 1985. Dnii Bernucci și Scarbi prezintă țara lor cu ajutorul diapositivelor. San Marino va organiza foarte probabil și Bienala a 18-a, dar trebuie încă obținut acordul guvernului. Președinta mulțumește foarte călduros Dnilor. Bernucci și Scarbi. Candidatura este aprobată în unanimitate. Datele exacte vor fi comunicate mai tîrziu.

24 - SERVICIUL RELAȚII CU INDUSTRIA :

DI. J. Burgues i Martisella din Andorra propune a se organiza un Serviciu de Relații cu Industria. Se declară de acord pentru a încerca să obțină o colaborare mai mare din partea industriei fotografice, făcînd o muncă de promovare și de difuzare, și demonstrînd industriștilor importanța fotografiei de amatori.

Crearea Serviciului Relații cu Industria (Director : DI. J. Burgues i Martisella Andorra. Co-director : DI. E. Parnies i Carete, Spania) a fost votată cu mare majoritate.

25 - SERVICIUL CONGRESE : În ultimul timp nevoia unui serviciu, care să poată ajuta cu sfaturi competente pe viitorii organizatori de congrese, s-a făcut simțită. DI. J. Peeters din Belgia are o mare experiență a Congreselor FIAP, și acceptă să se ocupe. Formarea unui Serviciu al Congreselor (Director DI. J. Peeters) a fost votat cu mare majoritate.

26 - COMISIA DE STEREOFOTOGRAFIE :

APS (Australia) observă, că în FIAP stereo-fotografii n-au locuri, mai ales nimic nu a fost prevăzut pentru el pentru obținerea distincțiilor FIAP. Astfel, VDAV (RFG) este dispusă să organizeze o comisie de stereofotografie.

DI. F. Waack explică, că, în cel mai multe țări nu există decît o singură organizație de stereografie și că, deseori aceste organizații nu sînt membre ale federației naționale afiliate la FIAP. Sînt grupate într-o organizație internațională ISU. Aceasta pune unele probleme, dar nu va împiedica comisia să lucreze.

Crearea unei Comisii de Stereofotografie (președinte DI. F. Waack, RFG), este votată cu mare majoritate.

27 - RAPORTUL COMISIEI DREPTURI DE AUTOR :

Vicepreședintele J. G. Seckler constată cu plăcere, că nici CD nici comisia nu au primit plîngeri cu privire la nerespectarea drepturilor de autor în societățile membre FIAP. Din nefericire nu este același lucru în afara mișcării noastre ; trebuie deci să rămînem vigilenți. Din cauza complexității legilor și a divergențelor lor în diverse țări, vicepreședintele Seckler propune, ca fiecare federație membră să numească în țara sa un Comisar al Drepturilor de Autor. Propunerea este adoptată cu 31 voturi față de 0 contra și 3 abțineri.

Federațiile naționale sînt insistent rugate a face cunoscut DI. Seckled numele și adresa acestui comisar.

28 – RAPORTUL COMISIEI NATURA :
Dl. A. Gibsen, Australia, președintele Comisiei Natură prezintă raportul. Constată „codul de etică” publicat de comisie a fost primit foarte favorabil. Comisia ține, să insiste asupra faptului, că fotografiile trebuie să acționeze cu responsabilitate și respect față de natură. Definiția de fotografie natură publicată de comisie va trebui poate completată.

Dl. Gibson anunță, că federația Finlandei candidează la organizarea Bienalei a 3-a Natură, în 1985. Candidatura este aprobată cu mare majoritate.

29 – RAPORTUL COMISIEI TINERET :

Vice-președintele S. Ristic prezintă un scurt raport asupra activităților Comisiei Tineret. Apoi Dl. H. Meyle, vice-președintele comisiei ține o alocuțiune. Spune, că fotografia este un mediu subiectiv și că se poate foarte ușor ca foto- să mintă. FIAP are o misiune importantă, cea de a sensibiliza oamenii pentru ca imaginile să redea realitatea și nu să o deformeze. Tineretul care fotografiază este viitorul FIAP-ului. Este de datoria FIAP-ului să ajute tineretul, să găsească o cale, care duce la un viitor pozitiv.

Comisia Tineret lucrează în acest sens de 21 ani, dar situația sa financiară foarte precară repune în chestiune această sarcină.

30 – RAPORTUL COMISIEI COLOR :

Dl. J. C. Menneron dă cont de ucrările Comisiei Color. Scopul său de a pro-

mova toate formele fotografiei color. Comisia va încerca de asemenea să definească caracteristicile pentru a aprecia calitatea fotografiilor. Comisia va fi dotată cu reprezentanții continentale. Dl. Menneron apelează ca toți să-i scrie cât mai des posibil pentru a stabili o colaborare.

31 – În plus de cei deja citați, comisiile și serviciile următoare au trimis dinainte la Congres un raport scris, raport care a fost distribuit tuturor delegațiilor :

– Comisia Alb-Negru, președinte Dr. G. Thomas, India

– Comisia Audiovizuală, președinte Dl. J. Thouvenot, Franța

– Serviciul Portofolio, director Dd. R. Hebbrecht, Belgia

– Serviciul Patronaj, director Dl. F. Mary, Belgia

– Serviciul Distincții, director Com. G. Millozzi, Italia

– Serviciul Competiții, director Dl. J. Peeters, Belgia

Președinta mulțumește tuturor directorilor de serviciu și președinților de comisii și țe urează noroc și curaj.

Congresul aprobă cu mare majoritate nominările de directori de servicii și de președinți de comisii așa cum au fost prezentate într-o completă (a se vedea documentul separat „Comisii și Servicii IFAP – iunie 1983”).

32 – Intrucit nimeni nu mai cere cuvîntul președinta închide oficial partea administrativă a Congresului.

Sîmbătă 25 iunie, după amiază, partici-

panții la Congres vizitează următoarele expoziții :

– Bienala a 17-a Negru-Alb, la Muzeul St. Denis

– „Fotografal mortor al timpului său (FNSPT)

– „Marea Carte a Pămîntului” (Kodak)

– Autorii MFIAF

– Seria „Omenesc” al concursului federal FNSPF

– Eddie Kulicowski.

– „Micul Teatrul”.

la vechiul colegiu al Jesuiților Banchetul Congresului are loc seara.

Duminică 26 iunie, dimineața participanții la Congres sînt primiți la Primărie de către Dl. Primar din Reims.

După amiază, Dl. A. Gibson prezintă o conferință despre fotografia natură, și Dnii D. Boiteau și J. C. Menneron au o discuție insufletită despre viitorul diapozitivului.

Luni 27 iunie participanții la Congres fac o excursie în Parcul Natural al Muntelui din Reims, cu vizitarea pivnițelor din Champagne, și vizitează expoziția Colecției Istorice a FIAP-ului.

Seara Congresul se termină printr-o seară amicală de bun rămas.

Bremgarten, 27 iulie 1983

ss. Odette Bretscher

Președinta FIAP

Gent, 23 iulie 1983

ss. Maurice și Liliane Dorikens

Editori ai procesului verbal

Poșta redacției

Correspondență din Franța

De curînd, s-a primit la redacție o scrisoare din partea d-nei Brigitte Neau (29 rue Neuve de la Vallée, Lagord, 17140, Franța), din care, cităm :

„Doresc să schimb diapozitive Kodachrome făcute la Paris, contra unor imagini asemănătoare realizate la București de fotografi profesioniști, asupra principalelor monumente (Primăria, Opera, monumente tipice etc.).

Fotografii respectivi vor putea face tot ce doresc cu diapozitivele mele și în special, le pot propune editorilor de cărți poștale în scopul vînderii lor.

Eu îmi rezerv același drept din partea mea, fiindcă reciproc imaginile diapozitivilor sînt în deplină proprietate”.

Cei interesați în acest schimb sînt rugați să se adreseze direct corespondentei noastre.

Correspondență din Columbia

Reproducem cu plăcere scrisoarea corespondentului nostru din Columbia, Victor Opreșcu, prin care ne informează asupra pieței comerciale de aparatură și materiale fotografice din această țară.

Este Impresionant cît de repede evoluează lucrurile în fotografie. Foarte multe lucruri s-au schimbat numai în ultimele 10 luni. Fac un rezumat (unele din aceste teme am să încerc să le dezvolt pentru revistă și în mod sigur în următoarele luni vor mai apărea și altele).

1. Formatul standard pentru fotografia profesională este 35 mm și singura tehnică este diapozitivul. Singurii fotografi care mai lucrează pe format mediu sînt cei care nu se îndură să-și părăsească vechiul echipament. Există pelicule excelente, pentru procesul „E 6”, un proces la 38,5°C și cu solariizare chimică. Costă circa de două ori mai mult

să dezvolpezi filmul acasă, decît dacă îl trimiți la un laborator, care obține oricum rezultate mai bune. Cea mai bună peliculă era Kodak Ektachrome 64 (Kodachrome nu se vinde în Columbia), dar acum FUJI are pelicule mult mai bune, de ASA 100 și ASA 400, acesta din urmă cu o granulație asemănătoare cu a lui ORWOCHROME UT 18.

2. Kodak a lansat recent o nouă serie de negative color, care înlocuiesc vechiul KODACOLOR LI. Se cheamă KODACOLOR VR și se distribuie numai ca peliculă de 35 mm, în casetă și în bobine și există patru sensibilități : ASA 100, ASA 200, ASA 400 și ASA 1000. La baza acestor filme stă o tehnologie numită „Development inhibitor release”. În plus, filmul de ASA 1000 nu este constituit din cristale ordinare de halogenură de argint, ci din așa-numitele „cristale tabulare”, care au forma unor triunghiuri cu colțurile rotunjite și sînt foarte subțiri.

Filmul exclusiv pentru amatori este KODACOLOR VR 200, care costă mai puțin decît orice negativ alb-negru !

3. Orice laborator color este capabil să dezvolpeze un negativ 135-36 și să copleze fotografăm cu fotografăm la mărimea 11/15 cm, și să înmineze copile în 40 min. Acest fapt se datorează mașinilor de copiat automate (și computerizate), care lucrează la lumina zilei. Operatorul unei asemenea mașini este o persoană care cîștigă salariul minim, pentru că singurele cunoștințe fotografice pe care le necesită sînt să apuce negativul de margini ca să nu-l zgirie. Costul pentru public a unei copii este de 0,30 dolari SUA. Developatul negativului 1,30 dolari SUA. Salariul operatorului de la mașina menționată : 150 dolari SUA lunar. Fotografia alb-negru, în schimb, este un articol de lux.

4. Un aparat de fotografiat SLR 35 mm serios (CANON FL N, OLYMPUS OM2N, NIKON F3) este cu 10-15% mai scump decît un aparat de format mediu (ex. MA MIYA RB 67 sau MAMIYA 645 : 1000 dolari). Cine și-ar fi închipuit !

5. Cele mai multe perfecționări în acest moment se produc în domeniul camerelor de 15 mm de tipul compact. Există camere

cu timpul compact. Există camere cu telemetru, obiectiv 2,8/35 mm, cu expunere programată și manual, cu informații multiple în vizor și care produc negative ce se pot mări fără dificultate pînă la 30/40 cm sau diapozitive care se pot proiecta fără probleme împreună cu cele produse de un SLR.

Aceste aparate costă cam 1/3 din prețul unui SLR mediu (ex. PENTAX ME Super sau CANON AEI Program) și au dimensiunea unui pachet de țigări și în plus nu fac nici un zgomot. Sînt ideale pentru a fotografia orice tip de evenimente sociale. Probabil că în următorii doi ani vor deveni aparatele predilecte ale fotoreporterilor – mă refer la cei specializați în actualități. În acest caz, aparatele SLR vor deveni aparate specializate pentru fotografii foarte elaborate.

Un exemplu caracteristic de asemenea aparat este OLYMPUS XA, un aparat cu obiectiv 2,8/15 mm, cu obturator automat tipul prioritate de diafragmă, cu control pentru situații de înalt contrast, cu telemetru cu posibilitate de șarf pînă la 0,85 m, cu vizor direct cu afișaj de timp de expunere și cu avertizare de subexpunere, cu corecție automată de paralaxă și plasat exact deasupra vizorului, ceea ce înseamnă că paralaxa este minimă. Funcționează cu 2 baterii „nasture” de 1,3 V.

6. În domeniul diaporamei (două aparate și un singur ecran) KODAK a scos un aparat, care poate să producă următoarele efecte cu două proiectoare : fondul de 1 : 2 ; 4 : 8 sec., trecere rapidă (cut), scintilație (flash), întoarcere la imaginea anterioară, și de asemenea poate controla un al treilea proiector (lucrează numai cu proiectoare KODAK EKTAGRAPHIC). Toate comenzile se dau manual, pentru fiecare schimbare de diapozitiv în parte, dar aceste comenzi se pot înregistra pe o casetă magnetică obișnuită, dacă se conectează acest aparat cu un casetofon special. După aceea programul se poate repeta, identic, de oricîte ori. Aparatul se cheamă „KODAK PROGRAMABLE DISOLVE CONTROL” și costă aprox. 850 dolari SUA (casetofonul costă aproximativ 600 dolari SUA). Eu am realizat o prezentare pe un asemenea aparat. Posibilitățile sînt fabuloase.

Două fotografii de iarnă

L. Constantinescu

